

DOMBOK 1782

Ala:74

Renoverad

Aé: Detta års dombok har jag gått igenom redan under 2013 men tyvärr kommer jag inte ihåg vad jag då hade som mål för letandet. Troligen letade jag bara efter uppbuds- och lagfartsprotokollen.

Notering i april 2016, min andra genomgång: För att snabbare på genomgång och notering, måste jag minska ner mina anteckningar. Texten blir emellanåt minimal, bara gårdsnamnet eller ett för mig bekant personnamn eller någon intressant företeelse.

Jag håller utkik efter gårdarna

Vik, Överby, Rossö, Kebal, Älgö, Kil, Tågeröd i Lur och Hämmen.

Sid 3 **VINTERTING** den 19 mars 1782 på gästgivargården Vik

Aé Kommentar: Protokollförarna växlade. Tyvärr är handstilen för en av dem inte lätt att läsa, ibland nästan omöjlig att tyda. Jag tror att det är självaste häradshövdingen M.G. Dankwardt som skrivit så illa.

Sid 5

No 1 Skattnödgning av skvaltekrarn på Övre Eigst hade skett.

Sid 15

No 10 Om husesyn på gårdarna på Skär i Skee.

No 12 Om sockenskräddare i Lur.

Sid 39

No 27 Kronolänsmannen Wälaektad Johan Peter Holmström, inställer för Tings Rätten, till laga Ransaknings undergående soldaten från Garnisonen i Götheborg Thore Hoffman eller som han i orten kallas Thore Skräddare, hwilken warit en af the misstänkte karlar om hwilka wid sidsta Höste Ting Ransakning skedt dels för angifne stölder, dels för att hafwa uppehållit sig på skogarne i Skjee och Näsinga samt att hafwa antastat och orogat wägfärande, anmälandes Kronolänsmannen, att denne Hoffman i stöd af hwad wid förra tinget om honom förelupit, för tre weckor sedan blifwit gripen i Strömstad, då Kronolänsmannen warit der och händelsewis fådt höra att Hoffman woro ditkommen. Hoffman war härwid närwarande, men tå domhafwanden gaf Rätten wid handen, huruledes Hoffmans inställande wid thetta Ting till Ransaknings undergående, redan blifwit tillkännagifwit hos dess Herr Regimentschef, med hemställande, om thet acktades nödigt, thet han af wederbörlig Compagnie Fullmäktig therwid biträdes; Så war wid efterfrågan ingen dylik Compagnie Fullmäktig ankommen eller nu tilstades. Hoffman närwarande säger sig på tillfrågan wara ogift och upgifwer sin ålder till 38 år, är annars smal och något lång till wäxten, berättar tillika, att han är född i Norrige eller Renskougs sockn derstädes, hwarifrån eller från Fredricstad, ther han i norsk Krigstjenst stådt, har år 1776: deserterat hit och sedermera warit här. Härunder gaf sakföraren Kronolänsman Holmström tillkänna, att Hoffman alraförst blifwit misstänkt för tjufnad förthy att han till soldat af det Compagnie wid Götheborgs Garnison, hwarwid han nu står skall wara anwärfd af soldaten Halvord Trogen eller som han här kallas TjufweHalvord, hwilken af allom är ansedd för en mäterTjuf. Hoffman åter häremot, sökte neka till all tjufnad, men ärkänner, att wara wärfwad af TjufweHalvord. Eljest och wid närmare efterfrågan, säger han sig numera wara soldat af Kongelig Saltziske Regimentet i Götheborg samt herr Capitain och Riddaren von Matérus Compagnie upwisandes på tilsägelse dess undfångne tryckte Permissions-

Sid 41

Permissionsbref Dat: Götheborg den 27 Junii 1781: undertecknat af Herr Majoren och Riddaren Kjerrulff von Wolfsten, hwilket uplästes och exhiberades, att (Aé: Borde stått af) innehåld att wistas nio månader i Strömstads stad, hwarest han borde upwisa och låta påteckna Passet, hålst det icke annorstädes woro gällande, men wid efterseende, fants detta Pass icke någorstädes wara upwisat eller påtecknat, såsom hwarom icke något bewis derå fants.

TingsRätten företog sig wäl härefter, att med frågor och undersökning förmå Hoffman till ärkännande af thess upförande här i orten, men som han nekade till alt hwad honom förestältes, så framtog TingsR:n Ransakningarne så wid Urtima Tinget i förleden September månad, som wid ther påföljande laga Höste Ting härstädes, hwilka honom förelästes, men alt hwad honom theruti rörde, sökte han jämwäl att förneka, dock kunde han wid efterfrågan icke frånga, att han ju känner alle the theruti omrörde och angifne personer, men påstår, att han med dem, icke haft något sällskap eller umgänge. Enär TingsR:n sedermera wille undersöka om Hoffmans wistande under sednaste HösteTing, förnekade han alraförst, hwad förra protocollat derom innehåller, men på flere föreställningar, att Halvords? hustru sjelf inför Rätten tillkännagifwet, att han under HösteTinget warit hos henne i dess hus, så tilstod han det långt omsider. Tå åter TingsR:n wille underrätta sig om Hoffmans ständiga tillhåld och logemente här i orten, kunde han intet upgifwa något sådant ställe utan efter långt besinnande, ändteligen sökte föregifwa, att han uppehållit sig hos Krögaren Nils Eriksson i Strömstad, men

härwid intalade Kronolänsmannen, att sådant wist icke warit utan ganska sällan, åtminstone ej på längre tid. På vidare efterfrågan, hwarest Hoffman sig uppehållit sedan efter honom blifwit lyst, förebär han sig hafwa warit på flere ställen i soknarne och sydt kläder, hwar ibland han nämner hemmanet Mellby. Nämndemannen Pehr Olsson i Unneberg härwid i Rätten tillstades, tillkännagaf härwid, att medan han förleden höstas warit på Tinget, skall Hoffman hafwa warit hos dess hustru och sydt, hwarunder från nämndemannens dräng skolat blifwit bortstulen ett par nya stöflar och silfwerärknappar samt någre andre småsaker till 3 rdr 16 skrs värde, skolandes denna stöld skjedd? genom ett Fenster der Tjufwen ingådt, men icke wet nämndem:n? hwem Ny sida

hwem det gjordt, dock inlämnar han till TingsR:n ett eldstål, i öppningen? mitt utj af insatt stål, märkt med åretalet 1777, hwilket blifwit uphittadt utanför Fönstret der tjufwen utsprungit, hwilket eldstål jämwäl flere såsom Swen Corneliusson, dess dräng Jacob Christensson och Pehr Eriksson alla i Åberg, förut skola sedt Hoffman hafwa. Men härtill nekade Hoffman i högsta måtton. Hwaremot nämndemannen tillkännagifwer, att dess dräng, som heter Anders Pehrsson, wid förenämde tillfälle 2ne gånger skall skutit af en bössa, af then anledning att han förnam larm och buller i nästa rum, läggandes thertill, att eldstålet skall Hoffman hafwa fådt af Hans Olsson på Kasen under Bodahl.

Sakföraren Kronolänsman Holmström, gaf theruppå tillkänna, att han låtit inkalla hustru Märta Andersdoter på Torpet Heden under Blomsholm, som är här tilstades, och han anhåller till uplysning måtte blifwa före kallad och på thess Ed afhörd, i anledning hwaraf och uppå tilsägelse, Mörta Andersdoter företrädde, och som intet jäf mot henne befants, så aflade hon med hand å bok den wanlige wittneseden, och efter undfången alfvarsam förmaning wittnade: Att Måndagen efter nästledne helgonmässodag sidsta höst, har Hoffman kommit till henne uti mannens frånwaro, sedan som hon bor straxt wid landsvägen, då han gjordt sig ärende att begära dricka, det han ock fådt, men derunder skall han ifrigt hafwa tilltalat henne med starka förebräelser och hotelser för thet hon wid Urtima Tinget wittnat emot TjufweHalvord, hwarpå wittnet bedt Hoffman lämna sig i frid, han kunde snart komma i samma fördömelse om han kom för domaren, då åter Hoffman yttrat sig uti sådane gudslöse utlåtelse, jag gjer domaren Fanden, jag acktar hwarken Lag eller domare, jag har warit för högre Rätt i Norrige, men då hon förmanade honom, att icke hafwa sådane öfwerord, annars skulle hon gifwa sådant an, har Hoffman å nyo yttrat sig med bitterhet, att så framt hon det gjorde, skulle han wist taga lifwet af henne. Mera wet wittnet icke. Upläst och widkändt. Men thereafter anmälte wittnet, att hon har mera anledning, än hon nogsamt kan förklara, till att befara och fruchta för Hoffmans hand, hwarföre hon för sin egen räddning från fara och olycka, ansåg för nödwändigt att anhålla, det måtte Hoffman, här på orten icke få komma på fri fot, hwilken begäran, hon flere gånger uprepade och förnyade.

Kronolänsman Holmström, anmäler härefter att för något mer, än sex weckor sedan, har Hoffman warit på Fåss wid Blomsholm, hos mölnaren Lars derstädes, som äger minuteringsbref på Sid 43

på brännewinskrögeri, men så snart någon, som der warit tilstades, welat taga honom fast har han sprungit på dörren, och som flere berättadt tagit vägen åt Halsängsskogen, anhållandes jämwäl att nämndemannen Olof Månsson i Massleberg, måtte theröfwer till närmare uplysning höras.

Nyssberörde nämndeman före kallades i anledning deraf, som upsteg ur Rätten och företrädde, berättandes, att han för Fem eller sex weckor sedan kommit till Fåss, dit nämndemannen hade ärende då han förnummit att Hoffman war der, och som det då redan woro skjedde allmänne efterlysningar efter honom, har nämndemannen sökt upmana de närwarande, som wid thet tillfället woro många till antalet, att wara behjelpelige till att gripa honom, men då Hoffman blef sådant warse, tog han genast till flychten, hwarpå nämndemannen straxt sprang efter i afsigt att taga honom fast, samt under thet han begaf sig till Halsängen en half Fjerdings wäg derifrån efterspårade Hoffman i snöen, föreställandes sig, att flere skulle göra följe, som dock ej skjedde, hwarpå nämndemannen gådt in hos Jon Andersson, som där bodde ensamt, men sedermera, en lång stund efter nämndemannen, har Hoffman, som hade tagit skogen f..? det den förre förmärkt af spåren i snöen, äfwen kommit in hos förenämde Jon, hwilken då likwäl icke war hemma, och som nämndemannen icke såg sig i stånd, att ensam gripa Hoffman, så har han taltat honom, för det han hölt sig undan hålst det redan woro lyst efter honom, derpå Hoffman swarat, han skulle infinna sig wid nästa Ting, han hade ej något att fruchta för och det war så långt att sitta i arrest till Tinget, men sedan har Hoffman gådt derifrån, utan att nämndemannen wiste hwarthän. Sådant alt som nämndemannen utsagt, ärkände Hoffman på tillfrågan.

Härefter afsade TingsRätten: Att förr än med denna Ransakning vidare kan fullföljas, will det wara nödigt, att de härunder upgifne personer Swen Corneliusson med dess dräng Jacob Christensson och Pehr Eriksson i Åberg samt Hans Olsson på Kasen under Bodahl, så wäl som drängen Anders Pehrsson på Neanberg från hwilken stölden skedt, och jämwäl thessförutan i anledning af förra Ransakningen hustru Laurina Gudesdoter från Moon under Nordkörr och Jon Hansson i Sundby, att höras om de igjenkänna Hoffman bland dem de sedt i skogen, warda inkallade, att till uplysning härutinnan blifwa hörde, hwarföre det åligger åkäranden kronolänsman Holmström, att till i öfwermårgon Fredagen den 22dra nästl:de dennes, förenämde personer till den ändan ofelbart införskaffa, ...? hwarintill målet emedlertid uppskjutes, då han så wäl sjelf sig infinner, som då äfwen inställer Hoffman till vidare förhör och Ransakning.

- Sid 49
No 38 Handelsmannen Christoffer Norberg instämmer gästgivaren Olof Johansson i **Hede** för en skuld. Norberg förekommer i flera mål före ovanstående mål mot andra personer.
- Sid 55
No 59 Instämt Anders Björnsson i **Överby** för obetalt **auktionsinrop**.
- Sid 57 Häromkring förekommer många mål, som handlar om **auktionsinrop** på Mjölkeröd. Den som stämmer är pastorskan Mjöberg, född von Stahlen.
- Sid 65
No 84 **Gästgivaren i Hede** Olof Johansson krävs för betalning av **auktionsinrop** på HjälpEdsten.
- Sid 73
No 90 Mål om olovligt **ekehygge** på Hällekind.
- Sid 75
No 91 o 92 Mål mellan f.kyrkoh. Olof **Kloth** och en man på Husebotången och en på Husebo.
- Sid 77
No 93 Ännu ett mål, där Olof **Kloth** är kärke. Gäller bl.a. Hedängen
- Sid 93
No 96 Olof **Kloth** förekommer om igen. Avser gården Bremen.
- Sid 105
No 99 Åter **Kloth**. Mot personer i Båleröd och Högstad.
- Sid 111
No 100 Om Gabriel Bryngelssons i Hedängen testamente.
- Sid 131 Häromkring förekommer åter några mål om obetalda **auktionsinrop**.
- Sid 143
No 125 Mål mellan kapten **d'Orchimont** och ägaren till Mällby handelsman Christman om gränsen mellan deras gårdar Norrkärr och Mällby.
- Sid 155
No 130 Återkommer målet mellan borgaren Anders Olsson i Strömstad och Nils Corneliusson på Moen under Norrkärr ang. utsläppande av kreatur på **Långöarna**.
- Sid 169
No 134 Om att sätta upp **en ny bro** över den s.k. "Hellgeröds bäck". Åborna på Björke, Heby och Tafsängen är berörda.
- Sid 193
No 150 Mål som avser dödsboet efter Liva Diedrichsdotter på Koster. Där står bland annat om att någon rest till Holland för att få tag i en syster.
- Sid 195
No 151 Mål mot Hans Olsson på Hogar i Lur. Han hade slagit en man från Torbal.
- Sid 199
No 154 Fältwäbeln Petter **Wiborg** i Tågeröd stäms för en fordran.
- Omkring sid 207 förekommer flera mål om krav på betalning för **auktionsinrop**.
- Sid 215
No 169 Om en torpare på Kasen under **Hemmen**, som man ville skulle flytta därifrån.
- Sid 219
No 170 Gästgivaren Elias Christensson i **Skälleröd** kräver för betalning av en skuld som en man på gården Thore Svandahl har till honom.
- Sid 221
No 172 Gästgivaren Elias Christensson i **Skälleröd** kräver gästgivaren på Hede Olof Johansson på betalning för en skuld.
- Sid 223
No 173 Anders Grimsson på Hessland stämmer sina grannar på gården för att de inte bidragit med att betala utskylider.
- Sid 239 Här förekommer åtminstone 2 mål, som berör Christoffer Norberg.

Sid 245 *Aé: Avser bl.a. Tjufwe-Halvord.*

No 196 Enligt No 27 i domboken wid detta ting, hade wäl TingsRätten den 22 sidstl:e dennes welat fortfara med Ransakning öfwer den för delacktighet i tjufnad och annat mera misstänckte soldaten Thore Hoffman eller som han här i orten kallas Thore Skräddare; Men som åkäranden Kronolänsman Holmström då anmält hinder, hwadan han då icke kunnat införskaffa the jämlikt protocollet den 20de sidstl:e dennes till afhörande infordrade personer, så och uppå åkärandens vidare anmälan, att förenämde personer, Sven Corneliusson och drängen Jacob Christensson samt Pehr Ericsson i Åberg, Hans Olsson på Kasen under Bodal, drängen Anders Pehrsson på Unneberg, hustru Laurina Gudesdoter på Moen under Nordkørr och Jon Hansson i Sundby, nu woro närwarande, företog sig TingsRätten vidare denna Ransakning till fullföljande, hwarwid åkäranden Kronolänsman Holmström närwarande, ej mindre instälde den anklagade Hoffman, än de åfwanförmälte infordrade personer, hwilka efter Holmström förnyade begäran, thet the till uplysning måtte blifwa hörde, före kallades, ojäfwige finnas, gingo Eden och warnade blefwo samt thereafter hwar för sig särskilt wittnade som följer;

1:o Sven Corneliusson från Åberg: Att förleden höstas en Torsdag, näst förr än som påföljande? Lördags natt, tjufwar hade brutit sig in på Unneberg, har han på sidstbemälte ställe sedt Thore Hoffman hafwa ett eldstål på hwilket uti öppningen mitt öfwer, war insatt åretal 1777: hwilket utan för rummet der tjufwarne hade warit inne, då skolat blifwit uphittat. Och som samma eldstål nu fants uti Rättens förwar, så framtog det och wittnet förewistes, som yttrade sig på tillfrågan, att han ej annat kan weta, än ju thet är ett och det samma, såsom dermed aldeles likt, i öfrigt utlåter sig wittnet, att han af ryckte förspordt, huruledes Thore Hoffman med de öfrige af dess följe skola uppehållit sig på skogarne härstädes, samt att fålket i orten burit mycken fruchten för dem. Wet ej mera. Upläst och widkändt.
sid 247

2:do drängen Jacob Christensson från Åberg: Wittnar aldeles lika med nästföregående wittne, allena med den skilnad, att wid eldstålets förewisande intygade detta wittne, att det helt och hållit warit detsamma. Upl. och widkändt.

3:tio Pehr Ericsson i Åberg: Wittnar aldeles lika med thet sidstnämde. Upl. och widkändt.

På åkärandens fråga genom domstolen i anledning af föregående wittnens utsagor om eldstålet, yttrade sig Hoffman efter föreställning, att han i samma wittnens närwaro wäl på Unneberg haft ett sådant eldstål som the utsagt, men påstod att han genast såldt detsamma till en norsk man som kommit till Strömstad att köpa sill, och oackadt alle föreställningar, sökte Hoffman dock i högsta måttön förneka, att det nu förewiste eldstål, icke warit detsamma som han haft fastän det kunde wara detsamma likt och wara isatt med samma åretal.

4to Hans Olsson på Kasen under Bodal: Intygade, enär thet ombewittnade eldstål framtog och honom förewisades, att thet woro detsamma, som wittnet med lika åretal hade köpt af Anders Olsson i Boråsgården och hwilket han sedermera såldt till Hoffman för 8 sk:r., läggandes thertill, att Anders Olsson för honom sagt, det han icke hade gjordt något eldstål med samma åretal, mer än detsamma, och i öfrigt bestyrker detta wittne, enahanda ryckte om Hoffman och dess följe, som de förre wittnen. Upläst och widkändt.

5to drängen Anders Pehrsson från Unneberg: Gör den berättelse: Att förleden höstas under det Tinget påstod, har han en lördags afton inpå natten emillan Kläckan 11 och 12, då han legat uti ett afskrankat rum emillan stugan och en kammare, derinnanføre förmärkt buller af någon, som höll på att gå igenom fönstret till kammaren samt derstädes med ett eldstål upslagit eld, som kunde synas genom en springa på wäggen, hwaraf wittnet blef häpen och tände up

Ny sida

up ljus, hwaruppå och enär en stund derefter åter nytt larm hördes, likasom flere warit i följe, har wittnet med kläder, hängt före Fönstren i stugan der nästintill, på det icke någon skulle blifwa dem warse och i anledning deraf begå större wäld, men då icke destomindre bulleret tilltog, war wittnet nödsakad skjuta af sin Bössa hwarefter wittnet sedan icke förmärkt Tjufwarne. Om mårgeon therpå, har wittnet eftersedt i kammaren, hwarest han funnit, huruledes ett par nye stöflar honom tillhörige och hans silfwerarmknappar som lågo i Fönsteret samt en halsduk, woro honom fränstulne, i stället hwarføre han utan för Fönstret på Berget hittade ett eldstål med insatt åretal 1777: hwilket eldstål wid Rätten till hands, nu framtog och wittnet förewisades, som intygade thet wara detsamma, som då hittades, thet och wittnet yttrade hafwa tillhört Hans Olsson på Kasen, skolandes det i anledning af detta eldstål, straxt hafwa fallit wittnet in, att thet warit Thore Hoffman eller Thore Skräddare, som gjordt besök derstädes om natten förut. Wet ej mera. Upläst och widkändt.

6to Hustru Laurina Gudesdöter på Moen: Hördes öfwer hwad hon wid sidstl:e Höste Ting berättadt om the twänne karlar, som hade antastadt henne i skogen, men på tillfrågan om hon nu kunde igenkänna Hoffman, huruwida han warit någondera af dem, ytttrade hon sig, att thet warit natten och mörkret, att hon ej så noga kunnat se och så häpen, att hon ej kunde gifwa ackt hwem det war. Wet ej mera.

7mo Jon Hansson i Sundby: Berättar, att förleden höstas en månad före Tinget, har han helt sent en afton kommit ridandes från Strömstad med salt han der hade köpt och ärnade sig hem, då han på Sundbyskogen träffat twänne karlar, hwaraf den ene kom fram till honom och tog uti Betseltygelen, men den andre gick öfwer diket på andra sidan landswägen och skall wittnet wäl med en käpp han hade i handen, slagit

Sid 249

slagit honom, som tog uti tygelen öfwer hufwudet, dock som han ändock icke wille släppa, utan tog honom i fötterne wiljandes kasta honom utaf hästen, gaf han honom ett starkare slag öfwer handen, att han blef skild wid honom, hwarefter han icke hade annan råd, än han måste rida sig till räddning, hälst han äfwen fruchtade för den andre karlen, som gådt på andra sidan landswägen, berättandes therjämte, att ingen af desse karlar på hans fråga wille swara eller säga af hwad slags fälk de woro, skolandes det warit mörka natten, att wittnet förthy icke kunnat känna dem igjen, ejeller nu med wisshet kan säga om någonthera warit Hoffman eller icke fastän thet kunde wara troligt. Upläst och widkändt.

Härefter anmälte åkäranden kronolänsman Holmström, att han ännu dertill, hade låtit inkalla Trenne personer, nemligen Anders Nilsson på Hunsdahlen, der Hoffman dagen förr än stölden skjedde i Unneberg, hade warit, jämte Eric Corneliusson och dess dräng Hans Gunnarsson från Negård, hwilka woro närwarande och han anhölte måtte till uplysning blifwa afhörde. Desse förekallades och sig instälde fördenskuld, funnos ojäfwige, gingo Eden och hwar för sig warnade wittnade:

1mo: Anders Nilsson från Hunsdalen under Wäster Mörk: Att Hoffman en Fredags afton förleden höstas, kommit till wittnet och blifwit der qwar till andra eller lördags afton i mörkningen, då han gådt derifrån, sägandes sig wilja gå söder åt Bergen, der Unneberg är belägit och hwarest stölden följande natten sig tilldragit. Yttrandes sig eljest wittnet, att så wäl han, som dess öfrige grannar i orten, burit mycket fruchtan för Hoffman och dess följe, hälst de hördt dem stryka omkring och göra fälk skada allestädes. Upläst och widkändt.

2do: Eric Corneliusson i Negård: Gifwer tillkänna: Att under sednaste Höste Ting, medan ransakning Ny sida ransakning om the flere tjuftar ännu påstod, har wittnet en dag mot aftonen då han warit ute i Negårds skog, der städes träffat på ett ställe, hwarest det kunde märkas, att Tjuftwarne haft sitt tillhåld, sedan de derstädes hade ellat för sig och brännarne ännu lågo qwar och rykte, och då wittnet närmer sedt efter, har han blifwit warse en hoftång ligga ther bredewid samt ett eldstål therhos, hwarföre och tå thet i Rättens förwar warande eldstål, framtofs och wistes, wittnet ärkände thet för aldeles likt thet han der sedt, med samma åretal 1777; påsatt. Wet ej mera. Upläst och widkändt.

3tio drängen Hans Gunnarsson i Negård: har wid samma tillfälle warit i följe med nästföregående wittne, och gör med honom aldeles enahanda berättelse. Upläst och widkändt.

Therefter förekallades åter Thore Hoffman, hwilken till alfwarsamt särskilt förhör förehades. Men ehuru TingsRätten, genom mångfaldige frågor och the eftertänkeligaste föreställningar sökte utleta sanningen af honom, swarade han dock till alt med nekande, och kunde till ingen bekännelse förmås. Wiljandes han therunder oakadt the förekomne tydelige anledningar, likwäl icke antingen widkännas någon del uti then omrörde stöld uti Unneberg, eller thet thereafter fundne och här förewiste eldstål, fastän han icke kunde frångå, thet han ju wid den ombewittnade tiden, ägt ett dylikt eldstål, ej heller war någon uplysning af honom att utleta om the flere eljest åtalade stölder icke heller om det följe af bofwar, som förmärkts uppehålla sig på skogarne och ther samt annars mera tillfoga fälc skada och olägenhet, utan förebar han om alt sådant okunnighet, förmenandes sig oskyldigt wara illa beryctad.

Och som på tillfrågan kronolänsman Holmström

Sid 251

ström sedermera icke hade flere uplysande skjäl och wittnen att upgifwa eller förete så och sedan Hoffman blifwit i Arresten nedförd, tog TingsRätten hwad nu förekommit hade under öfwerwägande och stadnade derwid uti följande

Utslag

Sedan TingsRätten af the skjäligen misstäncksamme anledningar, som Höste Tings protocollet innehåller, samt sedan den nu under Ransakning och till Rätta stälde soldaten af Götheborgs Garnizon Thore Hoffman, hos wederbörande Herr RegimentsChef blifwit berättad såsom fasttagen och Ransakning underkastad,

med hemställan, therjämte, huruwida det kunde för nödigt anses, att honom till biträde therwid, någon Compagnie Fullmäktig tillförordnades, och någon dylik sig ändock icke under hela Tinget infunnit, så att Tings Rätten utan afseende therpå, warit föranlåten med Ransakning om Hoffman nu icke destomindre att fortfara; Så och wid den under detta Ting för sig gångne Ransakning, har Tings Rätten af the therunder edeligen afhörde Ellofwa stycken wittnens utsagor, the twänne nämдемännен Pehr Olssons från Unneberg och Olof Månssons från Lilla Massleberg berättelser samt Hoffmans egit uppgifwande inhämtadt, att han är norsk född, ur norsk krigstjenst hit deserterad, och härstädes i krigstjenst anwärd af soldaten **Halvord Trogen** hwilken såsom dehlaktig med honom och de flera wid sistle Höste Ting Ransakning undergådt och Orten förwist blifwit. Att han under förberörde Ting då det slogs efter både honom och de flere för Tjufnad och öfwerwäld misstänkte personer wistats hos förenämde Halvord, thet har han wäl i början nekat, men omsider uppå närmare öfwerlygelse derom, sådant måst erkänna. Att kort efter det Hoffman warit sedd på Unneberg, har tjufnad derstädes sig tildragit, derom innehåller Ransakningen underrättelse, att någre weckor före detta Ting, då nämдемännен Olof Månsson träffadt Hoffman hos Mölnaren på Fåss under Blomsholm, och bemålte nämдемән, som wiste att han med the flere tjufwar

Ny sida

war blifwit allmänneligen efterlyst, welat foga anstalt till hans gripande, så har Hoffman tagit till flychten och begifwit sig åt skogen, thetta har han sjelf icke kunnat frågå. Ett edeligt wittne Mörta Andersdoter, har intygat, att Hoffman sidstledne höst sökt henne uti dess hus, hwarwid han med ifwer tilltalat och hotat henne för det hon wid det första eller urtima Tinget hade med sitt wittnesmål beswärat den öförmälte soldaten Halvord Trogen, men då hon äfwen warnat honom har han utbrustit uti de gudlöse och föraktlige ord, at han gåfwo domaren fänden, han aktade hwarken lag eller domaren, han hade warit för högre rätt uti Norrige samt ändteligen då wittnet låfwat att gifwa sådant an, har han med wrede och bitterhet hotat henne till lifwet, hwadan detta wittne till slut, och för att blifwa räddad från lifsfara, enständigt therom anhållit, att Hoffman härpå orten icke måtte komma på fri fot. Tre andre edelige wittnen Sven Corneliussen, Jacob Christensson och Pehr Ericsson från Åberg, hafwa åter besannat, att då ett efter stölden i Unneberg uphittadt eldstål, blifwit dem förewisat, hafwa de igenkändt det för thetsamma, som de nyss förut sedt Hoffman hafwa med insatt åretal 1777; hwilka wittnen derjämte fästadt såsom dem bekant, ett i orten gående rychte om Hoffman och ett med honom förenat följe, som uppehållit sig på skogarne och gjordt oro och skada, så att fälket i orten buro för them mycken fruchtan. Twänne wittnen Hans Olsson på Kasen och Anders Pehrsson från Unneberg, hafwa närmare styrkt, hwad the trenne förre om det efter inbråtsstölden på Unneberg uphittade eldstål yttradt, af hwilka then förre Hans Olsson tillagt, att Hoffman hade köpt samma eldstål af honom för 8 sk:r. Men Laurina Gudesdoter på Moen och Jon Hansson i Sundby ehuru the intygat, thet the wid samma tid hwar för sig uti skogarne och på alfara vägen, af twänne karlar blifwit antastade, hafwa dock för mörkret och den häpenhet, hwari the genom öförmödeligt anfall råkat, icke kunnat igenkänna eller nämna bofwarne, hwilka the warit. Theremot har ett wittne benämt

Sid 253

nämt Anders Nilsson från Hunsdalen edeligen betygat, att nästa eller lördagsaftonen förrän inbråtsstölden timat i Unneberg har Hoffman gådt från wittnet sent tagandes vägen åt sidstämde ställe Unneberg, hwarefter tjufnaden samma natt försports ther wara skjedd, hwilket wittne äf:n tillagt, att han hade hört, thet Hoffman och dess följe ströko omkring och gjorde skada. Ändteligen hafwa twänne, Eric Corneliussen och Hans Gunnarsson på theras ed tillkännagifwit, huruledes the under sednaste tjufwe Ransakning wid sidsta Höste Ting och medan tjufwarne alfwarligen efterslogos, en dag, uti Negårds skog träffat ett ställe ther eld warit upgjord lik till tjufwarnes tillhåld, med en hofång therhos och samma eldstål brewid liggande, som sedan blifwit hittat utan för fönstret wid Unneberg mårönen efter thet stölden sig ther hade tilldragit, och hwilket eldstål nu härstädes under thenna Ransakning warit förewisat, med åretalet 1777: therpå:

Alle thesse omständigheter sammanlagde och med hwarannan jämförde, gifwa then tilltalade soldaten Thore Hoffman, så för tjufweri, som för tillhåld på skogarne, mycken sannolik skuld. The lämna isynnerhet trowärdige spå rill thet om Hoffman och thess Camerader upkomne rychte, att stryka omkring i denna ort, samt gjöra skada och olägenhet, hwadan the på then allmänna säkerhetens bekåstnad, hos fälket härstädes, hade gjordt sig allmänt fruchtade. Thesse omständigheter wisa ock, att Hoffman och thess sällskap, woro för bofwestycken härstädes i högsta måtton wanfrägdade. The lade jämwäl thertill, att i wissa delar till enahanda frägd och upsåt, sammanbinda Hoffman den så ofta öförmelte? soldaten Halvord Trogen uti lika wanryckte såsom hwilka mot hwarannan äfwqen sig utmärkt med synnerlig wänskap och tillgifwenhet. Men alle

Ny sida
alle the afhörde wittnen, ehuru styrkande omständigheter, the under sine edelige berättelser uppgifwit, och ehuru trowärdige theras utsagor synas wara, ända derintill, att ett af dem Mörta Andersdoter, befarat, thet kunde i och för hennes uprichtiga wittnesmål egenteligen om Halvord Trogen, hennes lif stå i fara för Hoffmans hand, såframt han här å orten skulle komma på fri fot. Så hafwa the dock icke, antingen såsom åsyna, eller eljest med särskilt och full wisshet wärkeligen therom medwetande, uttryckeligen kunnat tillägga honom någon wist och särskilt gjärning, af them, som här å orten försports med intrång mot allmänna säkerheten sig flerstädes hafwa tilldragit, thet är, samtelige wittnen, hafwa ingenthera, honom å bar gjärning funnit. Soldaten Thore Hoffman

åter, har för egen del, på intet sätt till egen bekännelse stådt att förmås, utan emot alle tydelige spår och utmärkande anledningar, har han beständigt framhårdat uti undanflychter och förnekande.

Wid så fatte omständigheter, kan således TingsRätten, ehuru skjäligen och uppenbarligen med misstankar och än större skjäl besvärad, dock icke anse honom Thore Hoffman, f...ligen? tillbunden, ej heller i följe theraf, se sig tilständigt, att honom till något wist och särskilt straff nu fälla, utan får alltså fastmera finna sig föranlåten, utställa hans sannolika skuld och bestraffning therföre, till framtiden, tå then bättre och närmare kan uppenbar blifwa.

Men återigjen och tå Hoffman är född utrikes undersåte samt norsk Deserteur, hwilken icke destomindre fådt låf, att här wid gränsen, therifrån han förut kommit, i flere månader sig uppehålla, och märkelige anledningar likwål äro, att han sådan sin frihet missbrukat, sig icke anständigt och skickeligen upfördt, utan twärt

Sid 255

twärtom åstadkommit oordning, owäsende och osäkerhet, hwartill han icke från all skyldighet kan fri wara; Så anser TingsRätten af mera anledning, än hwad blåtta misstankar åtföljer, honom för den, som härwid gränsen också then härstädes therintill liggande ort icke någorstädes bör få wistas och längre eller kortare tid sig uppehålla, utan bör till följje af så wål Kgl brefen d. 12 aug. 1723 och den 7? December 1753 som den 4 Februari 1767 samt den 9 Maii 1770 han Thore Hoffman, genom Kronobetjeningens i orten försårg, under säker bewakning genast afföras ifrån denna ort till Götheborg och Konungens Befallningshafwande derstädes, att sedan aflevereras wid det Regimente och compagnie, hwarwid han i Krigstjenst står, med anhållan, det må han sedermera hit norråt, icke vidare förpassas eller permitteras. Kommandes till sådan ända uti bref till Kgens Befm detta utslag af domhafwanden att skyndesammeligen insändas.

Sid 255

No 197 Om ett inbrottsförsök av drängen Pehr i Nedanberg hos hans halvbror Jakob Olsson på samma gård.

Sid 257

No 198 Uti en så lydande skriftelig inlaga till TingsR:n

S:T: Till TingsRätten

Det nästl:t års allmänna misswäxt förorsakat en äfwen allmän foderbrist ej mindre här å orten, än i de öfrige delar af lähnet, eller rättare sagt, i hela Riket och jämwål å flere utrikes orter, det lærer wara en äfwen

Sid 259

äfwen så uppenbar och oemotsägelig som högst beklagelig sanning.

Då nu wi, som, till skjutsning äro underlagde detta **Wiks gjästgifwerie**, måste se oss stadde i den för oss nog bedröfweliga belägenhet, at åtskillige af de häst= Kreatur, med hwilka wi böra underhålla skjutsningen härifrån till åtminstone sex särskildte ställen, såsom, till Eigst, Källekind, Gällskår, Tågeröd, Östby och Skjälleröd, redan äro hos flere af oss genom foderbrist, så utmattade, at de, till hwarken resandes fortskaffande, eller andre kjörslor och behofwer, kunna nyttjas; nödsakas wi härigenom i all ödmjukhet taga wår tillflygt till Wälborne Herr Härads höfdingen och den lofl:e TingsRätten med allerödmjukaste ansökning, at nu ofördröyeligen få något understöd, till skjutsens underhållande, in tills kreaturen kunna, genom tillräckeligt bete på marken nästa sommar hinna blifwa så uprättade, at de åter kunna till skjutsning förswarligen nyttjas; hälst wi, i annat fall, måste förutse den beklageliga påfölgd, at de hästar som

Ny sida

som ännu kunna wara något tjenlige till skjutsning, skola genom trägnare påkommande skjutsningar, innan kort både dertill och jämwål till det nu snart annalkande wår=arbets bedrifwande, blifwa aldeles onyttige och wi således utur stånd satte, at åstadkomma antingen skjutsning, eller wåre hemmans bebrukning; Wi yrka alt derföre än vidare wår förberörde allerödmjukaste ansökning och till det begiärde understödet, lika ödemjukt föreslå hemmanen

Räfö med 4 hästar

Elgsängen med 4 dito och

Renshogen med 2ne Dito samt

Holma med 6 Dito, ehuru dessa 2ne sistnämnde hemman skola wara anslagne till Fånge=skjuts, hwilken dock, såsom sällan påkommande, emellertid lätteligen kan bestridas af dertill äfwen anslagne hela hemman Södra Slön.

Under allerödmjukaste afwaktan af höggunstig hjelp och willfarighet i denna wår lika ödmjuka ansökning, framhärda

på egne och samtel. skjutslagens wäg:r

Anders Halfvardsson

Christen Nilsson

	i Wik
Daniel Jonsson i Nedanberg	Olof Andersson i Risängen?
Jonas Jonsson i Torgonön	Daniel Nilsson på Nödön
Jöran Jöransson i Hedängen	Jon Simonsson i Sälten

Upsatt af ...? Lundmarker.

Andragande Gjästgifwarne och skjutslaget till härwarande Viks Gästgifwaregård, den stora swårighet, som redan förmedelst en bedröfweligen tiltagande foderbrist, sig företer wid skjutsningen och the resandes fortskjutsande.

Härunder? war närwarande wice KronoBefallningsmannen Herr Anders Magnus Greiffe, hwilken hördes härwid och sig yttrade, att så framt skjutsningen i then nu allmänt påstående Fodernöd, skall kunna uprätthållas, tarfwar skjutslagen oumgängelig förstärkning på så lång tid, som intill dess sommarbete kan fyllest förslå till kreaturens bärgning, men the skjutslager han anser hafwa sådan hjälp af nöden, gifwer han tillkänna wara både Wik, Kollekind, Nedre Ejgst, Hogdahl och i synnerhet Hede upgifwandes till Förslag på the hemman som beqwämligast thertill kunna anslås följande: 1mo Till Wik the i föregående inlaga föreslagne, 2do till Kollekind hemmanen Grålös Uppe=och Norrgårdarne samt Tjöstad. 3o till Nedre Ejgst hemmanen Norr Hede 1: Bäcke Rogstad $\frac{1}{2}$, hemmanen Stora och Lilla Hjelmstad $1\frac{3}{4}$: 4:o Till Hogdahl, hemmanen Åmåt 1:, Kafleröd $\frac{1}{4}$:, Hallind $\frac{1}{4}$:, och Brehålt 1: 5:o Till Hede i Tanums sockn, hemmanen Forsum och Forsumtorp samt Hvitlycke, hwilka herr Befallningsmannen både i anseende till belägenheten wid allmänna vägen och annars, ansåg tjenligast att till förstärkning föreslå.

TingsRätten afsade häröfwer följande

Utslag

Alldenstund det mer än beklageligen sig i sjelfwa wärket sålunda förhåller, att en allmän Foderbrist, åstadkommer en lika allmän nöd och swårighet, hwaraf följderna wid sjutsningens fullgjörande redan börjat wisa sig; Födenskuld och som wärkelig nöd och trångmål förhanden är, pröfwar TingsRätten, tå sådant ej heller upskof tål, för sin del skjäligen och lagligt att bifalla, thet skola the åfwan föreslagne hemman och hemmans åboer, wara tillagde skjutslagen till Wik, Kollekind, Nedre Ejgst, Hogdahl och Hede, att med En häst för hwarje Fjerdedels Mantal, intill nästa midsommar nu gienast bidraga till the resandes skjutsning och forthjelpande efter wanlig ordning i sjutsens utgjörande, dock blifwer sådant Konungens Respective Befallningshafwandes i länet vidare pröfning och godtfinnande behörigen understäldt, hwarest detta ärende ofördröyeligen anmälas bör, och des ytterl. förordnande, härom afwaktas, så wida med den tillagde skiutshielpen sedermera? fortfaras skall.

Sid 263

No 202 Fouriren Wälmanhaftige Jonas **Ehnebohm**, har uttagit skriftelig stämning emot Olof

Ny sida

Nilsson i Tyft, i påstående at gienast till kden betala förledit års Arrende för Ljungby Boställe, med 18 Rdr 16 skr: Specie jemte Laglig ränta sedan Mårtens Mässon förledit år, så ock aftwugne Rättegångskostnader.

Wid uprop af denne sak, inställer sig för kden Krono Läns Man Hellberg, samt sden i egen person, bestridandes icke den honom at utgiöra det fordrade Arrendet, allenast han får något anstånd; Men emedan kden ombudet yrkade genast dom; Ty och som förfallotiden redan är förbi ålägges sden de förb:de 18 Rdr 16 skr Specie, med 6 proc:ts ränta ifrån samma tid och 32 skr i Expenser hos kden sig må? gienast afbördas. Och det såframt laga utmätning undwikas will.

Sid 289

No 221 Fältväbeln Peter **Wiborg** och hans hustru i Tågeröd förbinder sig som garanter för kronolänsman Hellberg.

Sid 291 Äntligen avslutas tinget.

Sid 341

SOMMARTING- 18 juni i Vik för Vette o Tanum

Sid 349

No 6 En norskfödd torpare under Nedre **Eigst**, som heter Anders Friedrichsson, anmäler att hans hustru Anna Dorotea Håkansdotter avvikit för 16 år sedan med en norsk överlöpare och därefter inte hört av sig på 3 år. Han ber om efterlysning av henne för att kunna få äktenskapsskillnad.

Sid 357

No 14 Ett mål, vari står att **härads hövding Dankwardt** fallit från den högsta höjden på sin såg. Han behöver för överheten visa upp ett intyg om vad som hänt.

Sid 367

No 17 Målet om **Häljeröds bro** mellan Tågeröd i Lur och Hustyft i Skee

Sid 391

No 31 **Spelmännen** Jonas och Nils Olssöner lämnar in stämning mot Christen Jonsson i Skär och Anders Nilsson i Båleröd för att de inkräktat på deras givna rätt att vara sockenspelemän.

Aé: De stämda hade bl.a. spelat på ett bröllop i släkten. Borgmästare Ekström tycks ha inlämnat nedanstående bilaga till protokollet.

Det verkar vara ett verk av en person, som tog det hela från den skämtsamma sidan.

Jag lägger inte ner någon större tid på att tyda de ibland konstiga orden.

Två män utaf det slag, som gnida på en fela.

Med lof at i er ort förmena andre spela.

Ha tagit stemning ut på mine hufwudmän.

De tro, at desse sku inträngt i deras näring.

Til mistning så i peng, som spelmanna tåring.

De fordra derfor bot, och skade stånd igen.

#

I denna svåra sak är jag antagen blifven

Til Ombud, fast just ej, för detta mål förskrifven;

Jag göra vil försök, fast noten jag ej lärt,

At svara på de skäl, som här främföras kunna

Från Bas, Tenor, quint?, Alt, ell' munnegigans nunna?

Ewad? det blir som helst, är alt mig lika kärt.

Dock måste jag förut det sjelfva slaget våga

At vördsamst stella fram en oförpriglig fråga

Om Käranderne wäl få räknas under? skrå

Nog vet jag gärningsmän på Landet böra gifvas

En arbetssam af dem plär också gärna trifvas;

Men kan hit räknas de, som spela i en vrå.

#

Det ordet gärning wil den sattsen intet gilla

Ej wet jag dessas force, kan mig dock lätt inbilla

At konsten lider mäst, af deras grofva hand.

At plöja, harfva, så, at dika, bygga, hägna?

Sy, smida, göra sko, och Kreaturen fägna,

I brist af Lagom folk, är gärning i vårt land?

#

Men at gå orten Kring med felan jemt på ryggen,

Är Lätjans närmste sed?, och dennes far är styggen?

Som fören til förderf; den trifel lider mäst

Från jordens bruk och vård än borte starke? hörde

Mång yngling lockas, och från nyttig gärningz? möda?

att följa dessas stråt, och bli en s..lter? gast?

Sid 395

Fast konsten i sig sjelf, at stränga spel handtera

uti stor, ja ädel nog, är fuskare? dock flera

Än de som rätt förstå, at deraf göra bruk.

Så mycket som musique kan mänisko hjertat lätta

Så uselt var det gnid?, som yppat denna trätta

Mån man kund höra slikt och intet blifva sjuk.

#

Ser detta gådt förut, som ett nödvändigt item
Jag mig til saken ger, och contesterar? litem?,
I denna spele sak, ell' ock birlfelar?? måhl.
At på en bröllops fäst, mit folk ha spela vågat
Ärkännes, ju til dans, at måtte må bli rågat
Dock är deri ej fel, ty det förklaring tol?

#

Det Christens broder var, som tog sig då en quinna
Och Anders såg sig här en svåger åter vinna
Hvad under at de då för slägten spele up.
Hvad man för skyldskap gör kan skråmän icke jäfva?
Ty ingens inkomst här förlorandes des nähra
Då desse endast fådt förplägning och en sup.

#

Mit folk ha alltså ej, som stemnings målet lyder
Inträngt i spelmäns rätt, man orätt det förtyder;
Men endast rogat sig hos slägten någon stund.
Det kan ej vara brott at fränders utgift spara,
Mot dem som pocka wil, at ändlig budel vara,
Och egennyttan ha i alt til ensam grund.

#

Högädle Herre, som rättvisan här utdelar
Til Er jag vänder mig, mitt hop slät intet felar,
At det ju finnas lär det jag med mycket fog;
För mine söker frid mot spelemännens ifra
Och at de fylla må hvad kostnad saken gifwa
Samt folket mitt få lof, at hvar gå til sin plog.

Sid 395

J hedervärde män, som uti nämnden sitta
Nog sen J at mitt folk sin sak försvara gitta
Och därför vänta de ett rättvist ja af Er.
Musiquen lider ej, fast spelarne ej vinna
De få sig lära nu, en annan gång besinna
Och varning åt en hvar rätt eftertanke ger.

Aé: Papperets ena hörn nertill har rivits av. Kanske stod där något om vem som skrivit, men troligen var det väl svarandernas ombud. Helt klart ett annorlunda inslag i domstolens protokoll. Målet slutade med att kärandena tog tillbaka sin stämning och samtliga fick betala sina egna rättegångskostnader.

Sid 415

No 42 Ännu ett mål, där **socknespelemännen**, de 2 Olssönerna stämmer Hans Andersson i Hälle för att kränka deras rättigheter.

Aé: Parterna hade gjort upp i godo innan man beslutade i målet.

Sid 437

No 48 Berör bl.a. Sifwer Andersson i Norrkärr och en bouppteckning.

Sid 463

No 62 Berör Olof **Kloth**.

Även följande mål berör **Kloth**.

Sid 469

No 66 Berör Västra Hedängen.

Sid 513

No 80 Flera sockenbor stämde för att ha spelat kort 2 dagar på gården Östby, "nära intill Lurs sockne kyrcka"

Sid 553 Här finns en bilaga, vari Jonas **Ehnebom** och hans hustru på Klefva är omnämnda

Sid 687 **Syn på kvarnar nära Siverbo.- Svårläst- INTRESSANT**

Skattläggning. Det står om åtta stycken liggande i den s.k. **qvarnebygden** i Skee. Överby kvarnen nämns. Vid den här tiden tycks delar av Lur ha räknats till Skee. svårläst, men bör läsas noggrannare

+

Sid 711

HÖSTTING- 19 nov i Vik för Vette o Tanum

Sid 727

No 11 För TingsRätten inställer vice KronoBeallningsmannen Herr Anders Magnus Greiffe, förra KronoRättaren Sifver Jacobsson från Nyanberg, fordrandes af honom ansvar, för thet han, som skolat åtagit sig bewakningen öfwer norska Deserteuren Anders Jönsson, hwilken war misstänkt och gripen för begångit tjufveri, sig ej derwid bättre förhållit, än att bemålte Anders Jönsson natten emillan den 15de och 16de sidstledne October från honom afwikit och på flychten kommit.

:_:_ att Deserteuren Anders Jönsson, sidstl:e October månad blifwit gripen i Sunnerwiken och Swarteborgs sockn, samt derifrån under fängsligt förwar ankommit till Kronolänsman Hellberg, som honom till Fängelset härstädes aflewvererat; men så redan Urtima Ting öfwer honom till den 16de i samma månad war utsatt, och Sifver Jacobsson warit föranlåten hafwa honom hos sig i thess hus, af then orsak, att häradets Fängelse

Ny sida

Fängelsehus icke blifwit iståndsatt efter thet Hans Larsson från Kjesemarken? wid thess afwikande sidstl:e somras, therstädes brutit taket sönder, så har meranämde Anders Jönsson natten före urtima Tinget bortrymt från Sifwer Jacobsson.

den tiltalade Sifver Jacobsson före kallades härefter och tilsades, att häröfwer sig förklara såsom sanningen fordrar, så han erkände, att den omförmålte Anders Jönsson, natten emillan den 15de och 16de sidsta October, eller näst före det till Ransakning om honom utsatte Urtima Ting, rymt ifrån honom, då han warit nödsakad taga honom till sig uti dess hus, sedan häradsfängelset ännu war bristfälligt, skolandes Anders Jönsson då haft Blåck om benet, som warit läst, men som then allena war försedd med en enkel kålfwelås, hwilken med andre nycklar kunde upplåsas, och wid thet tillfället, en gammal nyckel funnits uti stugan, det Sifver då icke hade sig bekant, utan han sedermera blifwit warse, så har Anders Jönsson practiserat sig till densamma, dermed uplikrat låsen för Blåcken och gjordt sig lös samt thereafter uti otte eller så thet led inemot mårgonstunden, dock före dagningen, gådt ut ur stugan och tilläst dörren utan före, så att man inifrån icke kunde komma ut, hwarföre Sifvers doter, som blifwit sådant warse, warnat honom med tillsägelse, att dörren gick och att Anders Jönsson gådt ut, då han som ej annorledes slapp ut, genast begaf sig genom Fönstret: _:_:_ se PRINT

Aé: Sifwer är, när detta tilldrar sig, öfver 60 år gammal och sjuklig. Han hann inte ikapp fången men begav sig till Norge och där visade det sig att rymligen redan satt i arrest. Man berättade i rätten, att innan detta hände hade desertören antagits som båtsman för Slön. Där hade han stulit en del, både silvertumlar och kläder, som han tog med sig till Norge och sedan återkom han till Sverige. Varefter han även stal på Gerum i Tanum.

Det uppges att Sifwer för flera år sedan hade gjort sig skyldig till förseelse i tjänsten som rättare. Då miste han tjänsten och straffades med 1 par spö. Efter några år blev han antagen till rättare igen.

Sifwer blev nu dömd till 28 dagars fängelse på vatten och bröd, men domen skulle först fastställas av hovrätten.

Sid 735

No 14

Mål om en icke godkänd bro på bivägen förbi Stora Massleberg.

Sid 755

No 33

Gästgivaren Elias Christensson i Skalleröd stäms för att han har byggt en båt av eke, som han måste ha skaffat sig på ett olagligt sätt. Han fick böter.

Sid 769

I ett mål härkring talar man om det pågående sillefisket.

Sid 771 *Aé: Avser Tjuv-bandet- samband med Tjuv-Halvord*

No 37 Vice KronoBefallningsmannen och FortificationsCasseuren Herr Anders Magnus Greiffe, företrädde för TingsRätten, upwisandes Konungens Befallningshafwandes till honom ankomne skrifwelse under den 4de sidstledne i denna månad, till följe hwaraf han och nu för Rätten instälde ej allena Änkorne Karin Halfvordsdoter på Klåfwan under **Ejst** och Christina Olsdoter wid Wärmelandsbro, att i följe af upkommen misstanka, undergå laga Ransakning för delacktighet uti åtskillige här på orten timade stölder samt att hafwa hyst någre för tjufnad beryctade personer af ett härstädes sig uppehållande tjufwband, hwilka änkor warit fastgripne och till Bohus Fästning försände, men till sådan ända hit återförde enligt landsCanceliets Förpassning under d: 4de nästwekne dennes utan ock instälde herr vice Krono Befallningsmannen therjämte skräddaren Petter Andersson eller så kallade enhänningen på Spoltorpskasen, anmälandes att denne blifwit fasttagen såsom misstänkt för delacktighet uti de hos

Ny sida

hos nämдемannen Olof Månsson i Lilla Massleberg natten emillan den 30: och 31: sidstledne Augusti timade stöld, af then anledning, att ett lakan bland de saker bemälte nämдемan då blefwo fränstulne, sedermera hos berörde Petter Andersson på Spoltorpskasen skall wara igjenfunnit. Och anmälte herr vice kronoBefallningsmannen sedermera, att nämдемannen Olof Månsson med dess hustru Helena Andersdoter nu äro närwarande, att gå Rätten tilhanda med uplysning om then hos them förelupne stöld, hwilka på tilsägelse företrädde, och wid undersökning Helena Andersdoter gjorde den berättelse, att förleden höstas i slutet af Augusti månad, då hon en natt war ensam hemma hos dess sjuka barn, men mannen wid samma tillfälle war bortest till qwarns, har hon om nattetiden hört något buller, hwilket hon trodde wara mannen, som åter hemkom, men om mårgonen i dagningen tå hon saknade mannen och såg sig omkring, fant hon fönsteret till kammaren bakom stugan wara uttagit och lämnen utur Formen, hwaraf hon blef rädd, och wid efterseende förnam åtskillige waror och klädespersedlar wara borttagne, och ehuru hon så wäl som mannen altsedan på flerehanda sätt efterforskat

Sid 773

efterfärskat sine saker, har hon dock ej fådt minsta spaning derom, mer än på en näsduk och ett lakan, hwilket sednare funnits hos Petter Andersson eller enhänningen på Spoltorpskasen kort efter thet stölden hade händt, enär hon med Pehr Andersson i Bowall och Mattis Hansson på Köstad under Bowall therstädes höllo visitation och träffade samma lakan hängande på Petter Anderssons säng, men näsduken har hennes man nämдемannen, wid Skjee kyrka samma söndag, som lysningen efter sakerne skjedde, igjenkändt hos Bagaren Ahlmark från Strömstad, som då war wid kyrkan och sålde Wetebröd och hade näsduken öfwer Brödkorgen, och på nämдемännens tilfrågan genast erkände att han dagen förut om Lördagen köpt densamma af Petter Andersson.

den instälde skräddaren Petter Andersson eller enhändningen, före kallades härefter, hwilken syntes medelmåttig till växten och af goda kråpskrafter, utom thet att han fants wara wanför uti högra handen, säger sig wara 28 år gammal och född wid Wenersborg; hwilken ..? undersökning om lakanet, enständigt påstod, att nämдемannen Olof Månsson med dess hustru, såsom angifware måtte bewisa, att berörde lakan hörde dem till, och tå han på tilfrågan icke på något sätt kunde wisa dess

Ny sida

dess åtkomst dertill, sökte han föregifwa, att han haft lakanet **sedan han bodde på Ejgst och ther förestod gästgifweriet**, men näsduken säger han sig förleden Wåras hafwa köpt af en Boråshandlare. Eljest nekar Petter Andersson att någon gång hela detta år, hafwa warit uti Olof Månssons hus, och på alle frågor, hwarmed domstolen sökte utleta sanningen, swarade han beständigt med nekande.

Sakföraren anmälte härefter, att år 1779: har utmätning öfwergådt Petter Andersson på Ejgst för innestående kronoutskylder, då icke minsta tillgång ej heller något lakan hos honom funnits, utan alt gådt sedermera till afkärting.

På sakförarens vidare anmälan och wid efterfrågan om the män, som warit nämдемännens hustru Helena Andersdoter fölgacktige wid visitationen hos Petter Andersson, före kallades thesamma såsom närwarande Pehr Andersson i Bowall och Mattis Hansson i Röstan, hwilka till närmare uplysning ojäfwade på Ed afhördes och efter undfången warning hwar för sig berättade som följer:

Imo: Pehr Andersson i Bovall: Gifwer tillkänna, att ongefär Tre weckor efter stölden hos nämдемannen Olof Månsson sig hade tildragit, har han på begäran af bemälte nämдемans hustru, som hade Petter Andersson misstänkt, ehuru han i början wägrat likwäl måst wara henne fölgacktig till Spoltorpskasen, då wid ankomsten dit, Petters hustru allena funnits hemma, hafwandes nämдемännens hustru Helena Andersdoter genast

Sid 775

Aé: En del av texten vid inbindningen kan inte ses.

genast frågat efter sine bortmistade saker med tilsägelse, att hon der wille söka efter them, hwilket Petters hustru åter wägrade sägandes, att sådant icke kunde wara tillåtit så länge mannen war borta, men hustru Helena såg sig likafult om och fant det förut omförmälte lakan hängande på sängen, det hon ock straxt widkändes samt ytrade sig hafwa ärft thet efter sin Fader afledne häradsdomaren Anders Halfwordsson i Mellegården, och Petters hustru åter påstod thet wara hennes, hafwandes märket på besagde lakan warit utrifwit, dock att thet kunde synas kårs

derpå och ett stort θ hwaraf Helena Andersdöter thet desto bättre kände. Förenämde lakan war härunder närwarande och för Rätten upwistes, hwilket fants så beskaffat som förberördt är samt af wittnet och hustru Helena för detsamma kändes. Mera wet wittnet icke. Upläst och widkändt.

2do

Mattis Hansson från Röstan: Wittnar till alla delar lika med nästföregående.

Härefter anmälte hustru Helena Andersdöter, att den henne frånstulne näsduken skall hafwa det kännemärke, att den skall wara olika sömmad på båda ändar eller wrängt. Och som Bagaren Ahlmark härunder war närwarande, så och wid efterfrågan framlämnade han åfwannämde näsduk, som fants hafwa samma kännetecken som förberördt är, den han ock ytterligare bestyrkte att hafwa köpt af Petter Andersson.

Medan thetta förehades war Borgaren från Strömstad Hans Bohman jämwäl här tilstüdes och företrädde, anmälandes, att han nästl. höstas, utur dess Fönster i Strömstad, wid midnatstid skall bortmist en silfwerBägare om ett halft stoprum och 22 lods wigt, med ett litet fel uppå? som händt i stöpningen, hwilken han af then? anledning

Ny sida

anledning nu föränlätas efterfråga, att han fädt höra, thet Petter utbudit en sådan silfwerBägare, sägandes derhos, att wid samma tid kläckan 8 på mårgonen straxt derefter, har han Bohman, träffat både Petter Andersson och den jämwäl misstänkte Petter Blomberg eller TjufwePetter wid Wärmelands Bro, då han efterfrågat Bägaren, thetill Petter tå nekat, hwarefter han en annan gång träffat Petter i Strömstad, som på ny tilfrågan derom, yttrade sig, att det torde wara en annan Petter men icke han, af hwilka anledningar Bohman begärade, att Petter Andersson måtte härom tillfrågas. dock och ehuru TingsRätten härom gjorde Petter alfwarsamma föreställningar, nekade han dock bestämdigt till alt sådant.

StadsFiscalen i Strömstad Hr Carl Jonas Åkerman war jämwäl härunder närwarande, som anmälte att silfwerbägare skola wara bortkomne ännu flere, som hos honom blifwit anmälte, och emedan det med wittnen skall kunna styrkas, att Petter utbudit slike silfwerstycken, så anhåller han, att wid denna domstol, hwarunder Petter nu är till Ransakning stäld, få sådane wittnen inkalla, hwarmed han kan wara beredd till nästa Lördag d: 23: dennes.

Härunder hade ock efter TingsR:ns tillsägelse, Petter Anderssons hustru Brita Gulbrandsdr blifwit inkallad, som nu instältes och med henne noga undersökning företogs angående det hos henne fundne lakan: Men hon så wäl som mannen förut, nekade till alle frågor, som henne gjordes och enständigt påstod, att the haft lakanet sedan the bodde på Ejgst, tå thet blifwit köpt, men kan ej säga hwaräst eller af hwem.

Omsider tilsades the närwarande att med thenna delen af Ransakningen rörande Petter Andersson kommer att anstå till Lördagen, i anseende till the af stadsfiscalen Åkerman ärbudne wittnen.

Therefter fullföljdes med Ransakningen emot the från Bohus Fästning hitförde änkor, af hwilka norska änkan Karin Halvordsdöter på Klåfwan under Nedre Ejgst, först före kallades, mot hwilken sakföraren herr vicekronoBefallningsmannen Greiffe anmäler, att hon skolat afwetat någon hos Hans Gjöthesson i Nedre Gjälsgård timad stöld af ett Får samt att hon dessutom i längre tid skolat esomoftast hyst flere af thet här på orten sammangaddade Tjufweband. Ut i desse omständigheter företogs

Sid 777

företogs alltså med Karin en noga undersökning, tå hon i högsta måtton sökte bestrida, att hafwa haft någon kundskap om thet anförde Hans Gjöthesson frånstulne Får, och angående thet henne tilwitade tjufwars hysande, påstår hon sig på år och dag icke hafwa hyst mer än twänne obekante personer af hwilka den ene sagt sig wara UnderOfficerare, men hwilka thesse woro, försäkrar hon sig icke kunna säga, kunnandes Karin omsider icke frågå, att Petter Blomberg eller TjufwePetter och Jacob Lindahl, någon natt kunnat warit i hennes hus, men föregifwer, att hon ej kunnat hindra dem derifrån, sedan the twingat och trugat sig till härbärge.

Herr viceKronoBefallningsmannen Greiffe anmälte sedermera, att Hans Gjöthesson från hwilken Fåret blifwit stulit, nu woro närwarande, hwilken på tillsägelse förekom, och anmälte att Anders Trulsson, Jakob Björnsson och Mattis Olsson i Gjälsgård woro inkallade, att såsom wittnen till uplysning härwid höras, och som desse woro närwarande, så före kallades the ojäfwade gingo Eden och warnade wittnade:

1o

Anders Trulsson i Gjälsgård: Att samma mårgon som stölden skjedt hos grannen Hans Gjöthesson nästl:e höst sidst i skjörden har wittnet warit på EjgstKlåfwan, och sedt twänne personer emot dagningen derstädes kommit från Ladugården och gådt in i stugan till Karin Halvordsdöter, men en liten stund derefter har wittnet welat gå in till Karin, tå dörren funnits tilstängd, hwarefter och sedan han något klappat, dörren uplöstes af en gammal norsk Fiskaregubbe benämnd Anders Fredricsson som der bodt en tid, och förnam wittnet wid inkomsten ingen annan i stugan hos Karin än bemälte gubbe, men då wittnet åter gådt ut af huset, har han wid utgången blifwit warse Trenne karlar stående uppe i Berget nära intill huset, hwilka tiltalte wittnet, att derest han wille gå till dem skulle han få hwad han sökte efter, hwaraf han blef förskräckt och gick genast bort, dock har han någre dagar derefter, funnit skinnet och inälfworne af det honom frånhände Får på dess åker under en sädesRök. Wet ej mera. Upläst och widkändt.

2do

Jacob Björnsson i Gjälsgård: Wittnen till alla delar lika med föregående.

3tio:

Mattis Olsson i Gjälsgård: Gjør jämwäl aldeles enahanda wittnesmål.

Uppå anmälan thereafter, att Karin Halvordsdöter kort förr än hon för sju veckor sedan blifwit gripen, skolat efter berättelse hittat några silfverkärl, förhördes hon härom, då hon therwid ärkände, att wid det så kallade Eds?berget, emellan grinden och klåfwan ther hon bor, hafwa hittat en TheKanna af kåppar öfwerdragen med silfver och en såckerdosa med låck af lika beskaffenhet samt några små bitar der inuti, hwilka saker hon några dagar derefter, berättar sig hafwa aflämnat hos Herr Rådman Lundström i Strömstad, hwilket hon säger sig hafwa gjordt af then anledning, att hon hört flere hafwa hittat silfver och det inlämnat hos bemälte Herr Rådman. På tillfrågan hwilka the flere personer woro, som hittat silfver nämner Karin en wid namn Lars hos Camerer Renström på Hagetorp? men hkn nu anmäles? wara rymd och Tegelmästaren Anders på Ejgst, men säger sig dock ej vidare beskjed therom kunna lämna, än att hon? så hört omtalas.

Wid närmare efterfrågan, yttrade sig så wäl the förut? afhörde wittnen som flere närwarande allmänneligen, att Karin Halvordsdöter hos alla på orten är beryktad att hysa flere af the här för mångahanda stölder misstänkte personer.

Änkan Christina Olsdöter förekallades theruppå till Ransakning

Ny sida

Ransakning och förekom samt i anledning af Konungens Befallningshafwandes skrifwelse af d: 4 sidstl:e dennes, förhördes angående hwad henne tillwites att hafwa hyst flere af the här beryktade Tjufwar eller eljest med them haft delackthet. Bemälte Christina Olsdöter berättade wid efterfrågan, sig wara öfwer 60 år gammal samt född i Tanums sockn och att hon förledit år om Wären efter undfångit tilstånd af Åboerne på Nordre Hede upbyggt sin så kallade hytta wid WärmelandsBroen hwilken icke blifwit färdig till inflyttning förr än hösten derpå nästledne år, hwarest hon hos sig intagit en norsk hustru wid namn Anna tillika med hennes systerdöter benämnd Karin, hwilken sedermera skulle gifta sig med Thore Hoffman som af then ordsaken förleden somras kommit i följe med Petter Blomberg dit, hafwandes Hoffman och Blomberg af förberörde anledning sedermera flere gånger gådt dit, samt en ifrån Stockholm hit åt orten förrymd piga som hetat Maria, sig der uppehållit, hwilken dock sedermera blifwit til Götheborg afsänd, under hwilken tid Christina Olsdöter säger sig beständigt hafwa warit borta i afsigt att förtjena något till födan. Lägges äfwen härtill, att sedermera i sidstförledne Augusti månad, har Blomberg och Hoffman sent en afton kommit till henne och med wåld tagit sig qwarter, hwarpå hon gådt ut och begifwit sig på wägen till Befallningsmannen, att gifwa them an, men Blomberg har kommit efter och undsagt henne samt med trug och hot twungit henne att gå tillbaka, emedan han annars skulle göra henne skada, hwaraf hon blef så skrämd, att hon altsedan icke haft någon hälsa.

Ändteligen anmälte sakföraren Herr viceKronoBefallningsmannen Greiffe, att åboerne på Nordre Hede, högeligen åstunda, det måtte Christinas wid WärmelandsBroen upsatte så kallade hytta warda utdömd och borttagen, hwilket och skall wara så mycket angelägnare, som the för tjufweri beryktade personer, så tagit sin wana dit, att derest någon till orten af dem än vidare skulle ankomma, han då alltid skulle taga sitt wanliga tilhåld der.

Härefter och som den delen af Ransakningen, som angår Peter Andersson, redan blifwit upskuten till nästa Lördag, så tillsades wederbörande, att äfwen thermed uti hwad angår förberörde änkor, till dess kommer att anstå, hwarförinnan thet sakföraren åligger, att noga sig underrätta, om att hwad till närmare uplysning emot them kan tjena och sådant då förete.

No 38 Ett mål som handlar om "ekeåwårkan" på Hällekind. Omtalade personer är bl.a. borgaren i Strömstad **Hans Nilsson Flinck och Färdig** samt pigan Barbro. Den förstnämnde var för tillfället på handelsman Christmans fartyg på resa till Frankrike.

Sid 793

No 51 Mål som berör Olof **Kloth**.

Även följande 3 stycken mål berörr **Kloth**.

Sid 801

No 58 Mål, som avser Hans Olsson i Hogar i Lur sn.

Sid 803

No 59 Mål betr. en skuldsedel och gästgiv. Elias Christensson i **Skälleröd**.

No 61 Berör personer på bl.a. Risängen och Rävö.

Sid 841

No 86 Till TingsRätten ingafs följande:

Jag Maria Elisabeth von Köhler, gör härmedelst kunnigt och wetterligt, att jag med sundt förnuft, wälberådt mod och fri wilja, hafwer mig afhändt och försåldt, som jag och härmedelst försäljer och mig afhänder till **kånstärfarne Tegelbruksmästaren Hannibal Lind**, min ägande holme Killingholmen kallad belägen

Ny sida

belägen i Tanums härad och sockn uti SannäsFjorden, emillan det så kallade Näset och gården Mjölkeröd, för en noga betingad och mig till fullt nöje betald köpeskilling, sexton Riksdahl:r trettio skilling Specie, samt en årlig afgift af Etthundrade goda takpannor så länge jag lefwer, tilägnandes förthy bemälte Tegelbruksmästare åfwannämde holme med alt hwad honom lagligen tilhör, samt bättre är äga än mista, och densamma med lag, tillwinnas kan.

Till yttermera wisso har jag denna köpeafhandling, med egit namns och anburet Sigills undersättande bekräftadt af Blomsholm d: 22 Februarii 1782:

M:E: von Köhler

(L:S☉)

Såsom tilkallade och öfwerwarande wittnen underskrifwa

Lars Ubberg

Pål Verner

Hwilket uplästes, hwarefter köparen Hannibal Lind lät anhålla, att med åfwannämde holme behörigen få lagfara: Men som thet wid efterfrågan förmentes, att berörde holme torde wara en tilhörighet under skatteRusthållet Mjölkeröd; Så och förr än thet med trowärdige skjäl och handlingar wisas, huruwida then försålde Killingholmen wärkeligen under Mjölkeröd lyder och under thess jordeboksRänta kan wara begripen, eller eljest kan wara en särskilt holme för sig sjelf, anser Tings Rätten sig icke tillständigt wara, att then begärte lagfarten bewilja, utan blifwer föregående köpebref emedlertid här uptagit och bewis deröfwer genom utdrag af domboken bewiljat.

Sid 845-847 Mål som avser Zahn i Skånim

Sid 869 - 879

No 106 Sedan enligt dombokens innehåld under No 37 den 21 sidstl:e dennes, Ransakningen mot de för **tjufnad och delacktighet theruti misstänkte** Petter Andersson eller enhändigen från Spoltorpskasen och änkorne Karin Halvordsdoter från Ejgstklåfwan samt Christina Olsdoter wid WärmelandsBro, uppå Herr stadsFiscalen Åkermans från Strömstad begäran, att till den 23 nästföljande få inkalla wittnen, hwarmed han trodde sig kunna upplysa, att : : : : se PRINT

Aé: Jag renskriver inte detta långa protokoll i sin helhet utan läser igenom och ser om där finns partier, som kan lämna upplysning om själva tjuvbandet och dess medlemmar, särskilt om Tjufwe-Halvord. Ant. efter genomläsning: Protokollet behandlar i stort sett bara de saker som stulits och var och vem som sett sakerna. Stöld hade skett bl.a. hos kyrkoherde Kloth. Där stod inte något om Tjufwe-Halword.

Efter sid 879 kom ett mål, som berörde en **båtbyggare** på Daftön.

Sid 883 27 nov. 1782

Omkring sid 901 förekommer flera mål om betalning för auktionsinrop.

HÄR ÄR MÅNGA SIDOR SKRIVNA MED DEN VÄLDIGT SVÅRTYDDA HANDSTILEN.

Sid 935

No 151 Förteckning över inlämnade bouppteckningar och arvskiten.

Sid 941

Uppbuds och lagfartsprot. vid HT i Vik

Sid 951

Aé: DisGen 12394

No 36 Jag Nills Michellsson i Gisleröd, gör härmed wetterligt, det jag af fri willja och wälberädt mod, sälljer och afhänder till min tillkommande sonehustru och gästgifwaren Wälackta Elias Christenssons kjära dotter Beskiedeliga Christina Elieedotter från **Skiälleröd**, för en betingad och ärlagd köpesumma stor Siuhundrade dahl:r srmt eller 116 Rdr 32 sk. Specie, Tre åttandedelar efter helt räknat i **Stora Hollma** i Skiee sockn och Wätte härad :_::_

Sid 967

Inteckningsprot. vid HT i Vik

Sid 969

Mål 2- Mönsterskrivaren Peter Hansson har lånat ut pengar till Olof och Björn Simonssöner i Surtung.- se print

Renskrift:

No 2. Ett så lydande Pante= och Skuldebref ingafs, sedermera till Tings Rätten:

Utav munsterskrifwaren Pehr Hansson, hafwer undertecknade till Låns bekommit en Summa penningar af Sextiosex Riksdahl:r 32 skilling Specie eller Fyrhundrade dahl:r Srmt, som wi utfästa oss bägge för en och en för bägge, ofelbart wid anfordran återbetala och Interesse för den tid de hos oss innestå sex procent årligen. Wiljandes härigenom lämna Långgifwaren tilstånd, att om och när så åstundas, utan vårt vidare hörande för berörde penningelån med dess Interesse, taga Laga Inteckning uti the andelar som oss tillkommer efter både Fader och Moder uti gamla Odels och Rusthåldshemmanet Surtung, hwilket med våra händers undersättjande i wittnens närwaro försäkras. Fossumtorp d: 24 Apr. 1782.

Olof Simonsson i Surtung: Björn Simonsson i Surtung
O:S:S. B:S:S:

Till Wittne

Pehr Christopherson. Anders Olsson
i Fossem i Bramseröd

:_:_:_:_:_:

No 3. Följande Skulde= och Pantebref ingafs vidare till Tings Rätten:

den skuldfordran af Åttahundrade Tjugufyra dahl:r 16 ./. Srmt: eller 137 rdr: 20 skillingar Specie, som jag till dannemannen Ärlige och Wälbeskjedelige Tomas Björnsson i Renshogen Skjee Sockn och änkan Elin Andersdoter i Öfwerby Lurs sockn skyldig warit, enligt Förskrifningar af den 6 Martii 1771: och Låfl:e Tings Rättens domar af den 22 October 1777:, som munsterskrifwaren Wälbetrodde Herr Petter Hansson, på min begäran, wid förledit års slut, för mig utbetalt, emot bemälte Förskrifningar, domar och mina för penningarne pantsatte gårdebrefwer, tillika med bekommit Contant Lån 75 dr: 16 ./. eller 12 rd:r 28 s: Specie, som alt gör tillsammans Etthundrade Femtio Rd:r Specie, eller Niohundrade dahl:r Srmt:, Förbinder jag mig härigenom på det kraftigaste, att wid anfordran riktigt och ofelbart återbetala, och årligen wid hwarje års slut Interesse derföre Fem för Hundrade, och Lämnas härigenom tilstånd, att utan mitt vidare hörande, taga för berörde LåneSumma 150 rd:r Sp: Laga Inteckning uti mitt halfwa Odalshemman Kustorp om så åstundas skulle; hwilket med min Hands och Bomärkes undersättjande i ombudne wittnens närwaro försäkras Peken den 4:de Januarii 1779:

Petter Johansson Lind:

P:I:S:L: i Kustorp

Till Wittne

Hans Carl Holmström.

Christen Pehrsson i Rabbalshed.

I anledning Häraf, anhölt Långgifwaren munsterskrifwaren Petter Hansson, efter upläsande, om Laga Inteckning uti Gälldenärens i underpant Låmnade fastighet, hwilken ansökning Tings R:n med stöd af Panteäggarens thertill lämnade tydeliga samtycke enligt Lag 7 Cap: 1 § RgsBl:n fant Lagligt bifalla, så att i följte theraf halfwa Odels hemmanet Kustorp, härigenom Lagligen Intecknas såsom underpant och säkerhet för Munsterskrifwaren Petter Hanssons deremot utlämnade LåneCapital 150 Rd:r, Ränta och deraf härrörande Kåstnader, hwilken säkerhet äger Kraft och wärkan ifrån denna dag, hwarom äfwen bewis å skuldebrefwet meddelades.

Sid 973

Mål 6- Gästgivaren Olof Olsson i Kollekind nämns.

Sid 977

HT- FÖRMYNDESKAPSPROT den 19 nov. och följande dagar i Vik

Sid 981 **VINTERTING** 5 mars 1782 i Rabbalshede

Sid 1185 UPPBÖRDS – OCH LAGFARTSPROTOKOLL 5 mars i Rabbalshede

Sid 1195 Mål 40- Uppbud för **Hannibal Lind** på 1/3 mtl i Södra Säm- se print

Renskrift

N:o 40 1/3 mtl i Södra Säm.

Ett så lydande Kjöpebref ingafs till Tings Rätten.

Härigenom gör iag för allom, kunnogt det iag af fri willja och wäl berådt mode samt sunt och godt förstånd samt min Kjära hustrus ja och samtycke, sålt och afhendt min ägande odels Jord En tredjedel uti hela skatte Rusthållet Södra Säm i Bullarens och Sörbygdens Compagnie No 18? samt Bullarens härad Nafwerstad sockn till Konstärarne Tegel mästaren Herr Hannibal Lind på Mjölkeröd för En betingat Kjöpe Summa 2080 dh:r Srmt eller 346 Rdh:r 32 skil: Specie hwilken Kjöpesk: iag skall hafwa den första med den sidsta den 1 Februarii nestk:de år 1782 hwaremot lemnas mera nemde Kjöparen Mäster Hannibal Lind nästa wår få frit tillflytta och sedermera alt framdeles få njuta bruka och beholla som sin wälfägne ägendom, oklandrat och opåtalat för sig och sinna arfwingar samt det samma af händer från mig min hustru, barn och arfwingar, I hus, gård, skog, mark, qwarn och qwarneställe, Torp och Torpställe Klöfgång och mulbete, med alla de förmåner som af ålder tillijt eller här effter med lag och dom tilwinnas i Wåto och Torro Närby och fierran, inga undan tagande, af alla de förmåner som bättre är äga än mista.

Till ytermera wisso hafwer wi detta underskrifwit samt närstående wittne, som skiedde, Södra Säm den 27 October 1781.

Hans Andersson H:A:S:
I Sörsäm
Elsa Christens doter ibidem

Till wittne härwid
Lars Amunsson I Säm
Hans Bergren

Hwarjemte efter upläsande häraf bewilljades upbud å den för kiöpesumma 346 Rd 32 skj afhände jorden 1/3dels mtl Sörsem, Kiöparen Tegelmästaren Hanibal Lind till handa nu 1:sta g:n

Sid 1199 FÖRMYNDERSKAPSPROTOKOLL vid VT i R-hede

Sid 1205 INTECKNINGSPROTOKOLL vid VT i Kville o Bullaren den 5 mars

Sid 1211 SAKÖRESLÄNGD för vintertinget i Kville och Bullaren

Sid 1217 **HÖSTTING** DEN 5 NOVEMBER 1782 i Rabbalshede

Aé: Tinget hölls i Rabbalshede bara en dag. Därefter flyttades det till Ledum.

Orsaken var att gästgivarens hustru helt nyligen avlidit och att gästgivaren inte kunde betjäna häradshövdingen mfl. med mat och husrum "efter förra wanligheten".

Se utdrag härom under mål nr 11 från tingets första dag- står på sidan 22 här.

Sid 1383 SAKÖRESLÄNGD för hösttinget på **Ledum vid Rabbalshede OBSERVERA**

Sid 1385 UPPBUDS- OCH LAGFARTSPROTOKOLL 5 nov. i Rabbalshede

Sid 1403 INTECKNINGSPROTOKOLL 5 nov. 1782 i Rabbalshede

Sid 1407 FÖRMYNDARPROTOKOLL 5 nov. 1782 i Rabbalshede

Sid 1411 Protokoll över ÄKTENSKAPSFÖRORD 5 nov. 1782 i Rabbalshede

Sid 1421 **SOMMARTING** den 4 juni för Kville och Bullarens härader

Sid 1423 Härefter förekom UPPBUDS, LAGFARTS- INTECKNINGS- OCH FÖRMYNDARÄRENDEN

Sid 1637 SAKÖRESLÄNGD för Kville o Bullarens sommaring.

Sid 1657 INTECKNINGSPROTOKOLL

Sid 1661 FÖRMYNDERSKAPSPROTOKOLL för Bullaren och Kville härader

Sid 1691 **SYN** 30 augusti 1782 på kaptensbostället **Ledum-** von Köhlers ställe

Aé: Om Tjuv-bandet- samband med Tjuv-Halvord.

Sid 1703 **URTIMA TING** den 16 april på Vik i anledning av en stöld- misstänkt Peter Blomberg

Aé: Protokollet är skrivet av häradshövding Dankwardt och tyvärr väldigt svårtytt.

Den misstänkte hade inte kunnat levereras i tid till tinget, varför protokollet i stället mest handlar om att man hittat Hans Nilsson i Liveröd död ute i markerna.

Jag hoppar över partier, som inte har någon betydelse för själva ransakningen och lägger inte ner tid på exakt avskrivning.

År 1782 den 16 april efter föregången behörig kundgiörelse och tillkännagifwande infant sig å Tingsstället Wik uti Wette härad under tecknad domare i orten, tillika med nemdemännen af berörde härad Oluf Mattisson i : : : at under Laga urtima Ting företaga Ransakning, till afdömande af the brott, hwilka emot nu mera afskiedade volontairen Peter Blomberg, så wäl wid urtima ting i nästl. Septembr månad förledit år, som på följande Lagtima Høste Ting med Wätte och Tanums härader, enligt the öfwer honom med flere för stöld och ofridsamhet i orten angifne personer hållne Protocoll närmare utwisa och hwilken Blomberg, likmätigt Konungens Befallningshafwandes ankomne skrifwelse af d. 30 Martii nestl:e nu mera wid det vollentair compaignie thär han stådt fasttagen och till Bohus Fästning at förwaras afsänd blifwit kunde öfwer ...? utsättas; Men ehnr domhafwanden samma dag som förberörde Kgens Bfhes skrifwelse ankommit eller den 4de dennes beramadt? detta urtima Ting och Oaktadt Herr vice Befallningsman Anders Magnus Greiffe saken såsom ämbets? åkärare sig infant, äfwen nu tillkänna gifwer, det han med samma dags Post? anhållit hos Kgens Befhde om berörde Blombergs afhämtan? och inställande ifrån Bohus fästning härstädes till i dag, så anmäler han Befallningsmannen at Blomberg ännu icke afhörds, antingen något annat förfall inträffat eller ock then anklagade fädt tillfälle at under vägen flykten taga. Dock och som möjel. torde hända at meranämde

Sid 1705

Blomberg ännu i dag kunde ankomma Och Herr Befallningsmannen des utom för urtima TingsRätten, har ett annat måhl at anmäla? till Laga undersökning, så anhålles at det få föredraga urtima Tings Rätten, upgifwande thet samma angå en för någre dagar sedan uti Skie sockn och wid hemmanet Lifweröd i detta härad funnen död man, hwarom wäl redan syn af Herr Befallningsmannen och 2ne nämde män dagen efter händelsen kunnog blefwe eller den 12de dennes, men herr Befallningsmannen likwäl trodt des skyldighet wara at, med inkallande af des släktingar och grannar, nu urtima TingsRättens närmare pröfning i hänseende till begrafningen böra underställa.

Med anledning häraf, och under ...? det wollontairen Blomberg, för hken detta urtima Ting egenteligen beramadt blifwit, emedlertid torde ankomma; Så tillsade Urtima TingsRn herr Befallningsmannen sig willja detta nu anmälte måhl genast till undersökning företaga, tillföllge hwarför Efterföllgande skriftel. syn och besiktning af herr Befallningsmannen ingafs och uplästes så lydande.

Aé: Jag skriver inte av den och jag utesluter allt som gäller det nya ärendet om den döde mannen., som var Hans Nilsson i Liveröd, som hittats liggande död ute i markerna i en ängklova inte långt från gården. Jag skriver endast slutet på protokollet, som lyder.

: : : Efter afkunnandet häraf, tillkännagifwer herr vice Bef. Greiffe at ännu ei afhörds någon underrättelse om vollontairen Blomberg eller huruwida han idag ankommandes warder. Hwarföre Urtima TingsR:n, som ej längre kunde afwänta des inställelse sedan det redan in på aftonen lidit, beslöt at åtskilljas för denna gången; Och tillsades Hr. Befallningsmannen att domhafwanden behörigen tillkänna gifwa

Ny sida

enär han till orten anländer, då ytterl. urtima Ting öfwer honom berammas skall. År och dag som förestår.

På Urtima TingsR:ns wägnar

M.G. Danckwardt

Sid 1705

SYN 12 april i Lilla Massleberg på grund av att mannen Hans Nilsson hittats liggande död i Ängeklåfwan.

Aé: Avser Tjuvband- samband med Tjuv-Halvord

Sid 1715 **URTIMA TING** den 24 april 1782 på Vik i anledning av en stöld- misstänkt Peter Blomberg

Aé: Protokollet är skrivet av häradshövding Dankwardt och tyvärr väldigt svårtytt. Jag hoppar över partier, som inte har någon betydelse för själva ransakningen och lägger inte ner tid på exakt avskrivning.

År 1782 den 24 April hade åter undertecknad domhafwande i Orten med tillkallad och sig infinnande nämnd Oluf _:_:_ samt gästgifware Anders Halfwordsson och Per Larsson i Slön hka twenne herrar domareEd förut aflagdt, berammat urtima Ting och sig instälte uppå Tingsstället Wik uti Wätte härad, för at företaga Ransakning öfwer nu mera efter anmälände? af herr vice Crono Bef. Anders M. Greiffe, till orten ankomne för stöld angifne afskiedade vollontairen Peter Blomberg, öfwer hken urtima Ting den 16 i denna månad likmätigt Kgens Bfdes skrifwelse under den 30 nästl. Martii, redan utsatt blifwit, men i anseende till Blombergs uteblif:de då kommit at anstå. Inställandes sig nu åter bemelte herr vice CronoBef. som tillkännagifwer at Blomberg först 2dra dagen efter förra urtima Tinget blifwit i orten instäld i anseende til des sena uttagande af Bohus fästning ei före än dagen förut, at han omöyel. kunnat til samma Ting ankomma, deröfwer den med föllgande? förpassning nu upwisades, som sådant närmare bestyrkte. Annar tillkännagifwer herr vice Bef:en jemte afgifwande af de Ransakningar, som öfwer Blomberg och de flere med honom anklagade personer, så wäl wid urtima Tinget d: 18 Sept. som påfölljande HösteTing d: 25 och 28 Nov: förl:t år hållne samt ifrån Kgens Bfde till honom afförde blifwit, at han, med anledning häraf äfwen till detta Urtima Ting inkallat Peter Andersson och Karin Halfwordsdr ifrån Spoltorpskasen och Klåfwan under Eigest, såsom de enda hwilka nu i orten äro af det Tjufwband hwarmed Blomberg omgådts och hafwit? samgång, på händelse deras hörande skulle nödigt aktas. Och som det föröfrigt anmältes at Blomberg nu war tillstädes, så lät urtima TingsR:n honom för sig komma, hwilken liten till växten och 25 år gl, säger sig wara född på dahl i Nösemarcks sockn och för 10 år sedan kommit till orten samt för 6 år anwärd? till vollontairene i Gborg derifrån han nu blef afskiedad, men på tillfrågan om de wäldsamheter och stölder, hwarom the ombemälte Protocoller honom till last innehålla, så nekar Blomberg enständigt till alt sådant, med påstående at enrolleringskarlen Lindahl och soldaten Gran? falskeligen angifwit och belugit honom, hken aldrig skall kunna bewisas något ondt hälst han alltid hafwit och enär beständig? hyser derföre afsky at någon på sådant sätt förfördela. Blomberg kan dock intet frågå at han ju känner både Petter Andersson

Sid 1717

den omförmälte Karin, och soldaterna **Halfvord Trogen**, Thore Hoofman, Simon Nyberg tillika med enrolleringsBåtsmannen Jacob Lindahl och äfwen at hafwa umgåts med them samt på Forss och andra ställen til nödortften kunnat likaledes supa med them men all mera gemenskap förnekas helt och hållet och på det högsta. Urtima TingsRn tillsade Blomberg härpå alfwarligen at göra ren? bekännelse af det han woro skyldig til och i sådant afseende närmare frågade Blomberg om det fina lakan han sålt till Peter för 24 sk. och hwart han det bekommit, hwartil han wäl ärkände at hafwa lånat? den omförmälte Petter ett sådant lakan, men at det hwarken warit fint eller på lang tid skiedt, utsägandes på ytterl. tillfrågan at det warit 1778 och at lakanet warit ett han legat på och hafwit med sig till orten då han bodde på Ejgst med sin moder och stuiffader; Och som Blomberg beständigt höll therwid, confronterades den närwarande Peter, som härtill inkallades, hken påstår at det warit 1780 efter hwad han mins och härwid förblefwo de både utan at närmare efter så lång tid kunna utreda rätta sammanhanget. Blomberg tillfrågades härefter serskilt angående owäsendet på Flateby, hwarom Protocollet framtogs och honom ...? förelästes hwad de afhörde wittnen honom tillagdt, Men härtill wille han ei eller erkänna något widare än at han warit i föllge med Nyberg, som gådt den gången åt Flateby, påståendes det warit han och ei Blomberg, som giordt wäsende eller förfördelat Lindahl, om så skiedt; Och på samma sätt nekar Blomberg till stölden i Norby med hwad therom samma? Protocollen innehåller, sägandes at han bränt sina kläder then gången witten Märta Andersdr och pigan Maria Eriksdr? på Heen skall sedt honom hafwande en börda at bära, men hwarken war Nyberg i föllge eller omnämnde han något fransk gryta med det mera, utan kom han tå ifrån Strömstad och skulle gå till Eigst, och förnekar likaledes Blomberg at weta af någon kittel eller hwad derom i Protocoller omförmäles. icke eller at warit i föllge med Nyberg längre än till Tanums? sockn ther the skils åt. Så at han i allo gjorde sig oskyldig för minsta brott som emot honom angifwit blifwit. Och som Blomberg, på flere föreställningar ei kunde fås till någon bekännelse, tillsades honom betänke tid till efter middagen, tå det wida öfwer Kl. ett redan förlidit, med tillsägelse at han tå åter till ransaknings undergående förekomma borde.

Eftermiddagen

Sammanträdde åter urtima TingsRns ledamöter, Men som på alle de frågor Blomberg nu åter instäld af TingsRn giordes, han beständigt framfar? uti nekande, utan at kunna uträtta något det minsta med de flere föreställningar som i hwarje omständigheter hwad honom i förre Ransakningen rörde, aktades nödige. Så war Urtima TingsRätten föranlåten at skrida till doms öfwer Blomberg, då ock efter domböckernes närmare genomgående Urtima Rn förenade sig, och derefter afkunnade fölljande.

Ny sida

Utslag

Af hwad så wäl Ransakningen wid desse häraders Urtima Ting den 18 nästl. September som sedermera på följande Laga HöstTing den 23 och och (*Aé: Det står 2 gånger*) 28 Novembr förledet år, Öfwer the tå angifne och för flere stölder i Orten anklagade personer, Petter Andersson ifrån Spoltorpskasen samt hustru Carin Halfwardsdotter på Klåfwan under Neder Ejgst, soldaterna Halfword Trogen, Thore Hoofman, Simon Nyberg tillika med EnrolleringsBetienaren Jacob Lindahl och nu mera afskiedade vollontairen Peter Blomberg, hwilka, som Protocollerne deröfwer noggsamt föranleda, sig i Orten sammanhållet och liksom förenat at både här i Riket och på norska sidan utöfwa tiufwander och andre wåldsamheter, har Urtima TingsRätten inhämtadt, at den nu jemwål gripne och för Rätta stälde vollontairen Peter Blomberg, eller som han allmänneligen tillika kallas Tjufwe Petter, på ena handa sätt som emot större dehlen af de Öfrige hka under Ransakning förewarit, till någon dehl redan updagat är, äfwen finnes beswärad? wara, at med them i föllge och sällskap hafwa dehltagit wid de flere öfwerklagade stölders förefarande?, ehuru der? med deras wärkeliga Brott ei ännu så noga utrönas eller med fulla skiäl och bewis fulltygas kunnat.

Emot förenämde Peter Blomberg, såsom nu tillhörande och Ransakning wid detta Urtima Ting förewarit, har dock wid the om förmälte Ransakningar förekommit, at then förstnämde Petter Andersson på Spoltorpskasen, hwilken tillika med hustru Carin Halfwardsdr på Klåfwan under Eigst egentel: för den hos Capitainen von Orchimont uppå Norrkiärr i Juni månad nästledit år skiedde stöld af flere linkläds wahrer anklagad warit, upgiwit Blomberg at hafwa till honom försålt ett lakan för 24 sk. At Enrollerings Båtsmannen Jacob Lindahl, enligt des berättelse anmält Blomberg såsom i synnerhet hätsk och förifrad påhonom för det han icke

Sid 1719

wille slå sig til des och de öfrige titalades föllge och dehltaga med them uti deras flere oloflige företagander, det han med Tegelmästaren Anders Janssons wittnesmåhl så wida styrkt, som denne intygat, at Blomberg sådant wisat medelst det han wid ett tilfälle Lindahl kommit till Fors och thär mött så wäl honom som the flere des kamerader tillika med soldaten har ock Halfwords hustru, hwilka alla öfwerhopade Lindahl med kif och träta skall therifrån gådt, förhåll? för Lindahl uti Blomsholms gata samt så mycket mer ämnat gifwa Lindahl thär sin Bane, samt oaktadt wittnet war tillstädes, Blomberg dock rusade på Lindahl och kastade honom öfwer ändan och icke wille släppa honom för än de båda ha måst gifwa gode ord ehuru Blomberg förföljde Lindahl, som skyndade sig till närmaste gård Flateby och derutur wille hafwa honom sedan han äntel. tagit thär sitt beskydd med mera wåldsamhet som föröfwades och ei förekommas kunde för än ägaren lossade flere skott at Blomberg thäraf twingades lämna huset. At soldaten Hinric? Gréen hwilken wäl blifwit wid första urtima Tinget afförd som wittne, men hwars wittnesmåhl, såsom wanfrågad alle the anklagade och är jemwål Blomberg så enständigt sökt bestrida äfwen tillsagdt Blomberg, at så wäl hafwit ett utmärkt förtroende med den omförmelte Petter Andersson på Spoltorpskasen, hwilka tillsammans omgådts och under deras omkringwandrande hafwit laddad bössa med sig och skutit. Hafwandes Green fast mera förmärkt deras olofl. förehafwande och begifwande på Tiufwerie som då han med Nyberg, aldra först blefwo kände af Blomberg, som skiedde kort före Petter Andersson förledit år blef grepen och de möttes åt på landswägen mellan Blomsholm och Ejgst, hwarest deras tillhåll mycket war, har ei allenast Blomberg enständigt

Ny sida

efterfrågat Petter Andersson, utan ock, sedan the fölgdts åt till sistnämde ställe och ther hwilat om natten i en lada, har Blomberg och Nyberg för än Gren waknat om morgonen, bortgådt till Petter Andersson, thär Gren ett st. på aftonen träffadt them och hwarest Blomberg wille hafwa Gren med sig till Norrige för at bryta sig in uti en monderings Kammare på Ide slät at få, efter des utsago någre bättre kläder på sig, hwilket sedermera en annan gång äfwen förnyats?, då och något efter Blomberg i sällskap med Green och Nyberg å en backe wid Ejgst jemwål omtalt at han både i Norrige och Sverige togo saker, samt ei långt derifrån tillika med Ofwannämde Petter Andersson borttagit klädeswahrer af linnet och sålt i orten. hwarunder Blomberg utlätit sig, at han ei woro rädd för Petter emedan de woro som Bröder. Hafwandes ...? Green träffat Blomberg wid ett annat tillfälle, då han både omtalt owäsendet på Flateby med flere anledningar som syftade på bedrägeligt förhållande af honom och them med hwilka han således slagit sig uti sällskap. Äntel. och då Green slutel. skolat förklara sig öfwer Märta Andersdrs och Maria Eriksdrs på Heen wittnesmåhl har han närmare upgiwit Blomberg för then som jemte Nyberg supit honom drucken, och förmådt honom och gå med them, efter deras föregifwande till Norby skogen, och afhämta något gods som de tillika med Halfword och Thore Hoffman något förut warit i Norrige och borttagit, det ock i så måtto wärkstält blifwit, at de en morgon bittida begifwit sig Bergvägen nor åt och uti samma skog emellan 2:ne berg träffadt sakerne öfwerhöljde med måssa, som bestådt af en Kietel och 2ne blåggarns stycken till 37. al:r hwaraf Blomberg tagit kittelen och Nyberg blaggarnet men om natten har Gren tagit kittelen sägandes sig willja gå dermed till Eng, då Blomberg och Nyberg, förbittrade deröfwer sprungit efter ryckandes kittelen från Gren, slog honom och utlät sig at kittelen ei skulle dit utan gingo de i böskarne? och giömde ...? efter hwad de sielfwe omtalat? och har Nyberg jemwål omtalt at sakerne warit tagne i Norby och den förra eller Blomberg at han lärt af Halfword at stjäla, men at han nu woro des mästare och icke blygdes derföre at etta TjufwePetter.

Sid 1721

den 24 April 1782

Utaf the ojäfaktige wittnen, som afhörde blifwit, hafwa fölgande edelien intygat och beswärat Blombwerg neml:

Jan Mickelsson ifrån Öfre Eijgst, at han ofta sedt förenämde Blomberg och Petter Andersson på Spoltorpskasen följlas åt, och äfwen warit hos then senare, hwaräst Blomberg i synnerhet uppehållit sig, äfwen sedt dem hafwa en bössa och yxa, som afskräkte wittnet, men så snart Petter Andersson blef grepen har Blomberg tagit flykten och afhördes icke mer. Hwarunder nämдемannen Anders Olsson i Sögård bestyrkte at Blomberg i följje med en annor karl i de dagarne gådt förbi HalsEng? söder åt och som förmenar till G...en? i Gbg då de hafwit så bråttom at de knappast gofwo sig råderum at dricka.

KronoRättaren Anders Andersson har så wida bestyrkt Blombergs sällskap och omgiände (*Aé: Skulle det rätteligen ha stått "omgiänge" mån tro?*) med den förenämde Petter och de öfrige anklagade Halfvord Trogen och Thore Hoffman, som han med them efter allmän gående rykte skall wara dehlaktig uti de flere i orten timade tiufwnader.

Angående den på hemmanet Norby skiedde stöld af en kopparkiättel och en stor dehl wäfnad samma års höst hafwer Märta Andersdotter på Heen wittnat, at Gren, Nyberg och Blomberg, twenne gånger warit hos henne, den första g:n Green omtalte det Halfword Nyberg samt Hoffman hade om sommaren i slättern warit på Norby och stulit en hop saker dem de hade ned gräfwit uti Norby skogen, med den utlåtelse at tiufwar hade stulit ifrån tiufwar, men at de nu hade narrat honom med sig till samma skog at taga upp sakerne med mera, men något efter hade Nyberg och Green gådt ut och wittnet fölgdt efter, seendes at Green utan för wäggen ett st. bort på backen, hade något stort på ryggen öfwerdragit med hwitt, hwarpå och enär andra dagen Blomberg och Nyberg komit åter till wittnet, hon frågat Blomberg, hwad det war för slag som hon sedt Gren dagen förut bära ute på marken, då Blomberg swarat at det warit en fransker gryta som de warit i Norrige och stulit på Grotens? Ny sida

gård Unneberg, men tredie dagen efter han wittnet för af räddhåga för desse karlar sedt sig om och förmärkt Blomberg och Nyberg gå någre myrar emillan Nordre Hede och Heen, bärandes hwar sin stor börda af något hwitt, dock och enär de kommit i skiuhl för bärigen, har wittnet icke vidare något se efter dem, men det kunde wittnet skönja af kosan de togo, at det de buro war något gods de wille gå till skogs med och giömma. Hwilket wittnesmähl pigan Maria Eriksdr äfwen på Hean i allo bestyrkt, med det tillägg, at hon särskilt sedt Nyberg tillika med Blomberg jagat Green med påkar, efter de yttrade sig frukta det han skulle röja them.

Till detta alt med hwad mera the hållne Ransakningar widlyfteligen innefatta har Blomberg icke des mindre, då han nu öfwer hwarje omständighet wid detta urtima Ting särskilt hörd blifwit, enständigt nekat och des oskuld förklarar, ehuru Urtima Tings Rättennpå alt möyeligt och uptänkligt sätt ei allenast sökt föra Blomberg till sinnes hwad soldaten Gren och EnrolleringsBåtsmannen Lindahl hwar för sig utsagdt, utan ock theras i det mästa öfwerensstämmande med de på Ed afhörde wittnen, them Blomberg icke lagl. förmåt jäfaktige göra. Nu emedan Blomberg icke till någon sanskyllig och rättsskaffens bekännelse förmådt kunnat, och alla de afhörde wittnens ehuru mycket beswärande, likwäl, icke vidare kunnat öfwertyga Blomberg om någon wärkelig tiufnad

Sid 1723

än de öfrige anklagade, som under Ransakning warit, och för denna ordsak icke eller till något Brott saker förklaras kunnat. Ty och då Blomberg icke eller är af den frågd, at han emot hwilken annars mer än halfwa skiäl är, kan warjemählets? Ed förtees?, pröfwar Tings Rätten med öfwerwägande af XVII Cap: 32 § Rb, öfwerensstämmande wara at lämna saken till framtiden, då den kan uppenbar warda, Och till följje hwaraf han Blomberg kommer at tills vidare på fri fot ställas, dock med föreläggande, at såsom nu? lös och ledig karl, sig genast ifrån orten in åt landet begifwa, och ther annor näring ellerienst söka såframnt han annars säkerhet och beskydd till des person äga will. År och dag som föreskrifwit står.

På Urtima TingsRättens wägnar

M. ~~6~~ Danckwardt

Sid 1723

URTIMA TING den 8 jan. 1782 på härads hövdingebostället Kragenäs på grund av att Petter Hansson i Tova hade **fallit så olyckligt utför trappan på gästgivargården på Skälleröd, han avled-** Den aktuelle gästgivaren hette Elias Christensson.

att

Sid 1727

se print – del av skrivelse

Inteckningsprotokoll VT i Vik

1782

Tågeröd bild 1760 2st, 1770, Kollekind 1770

Tågeröd bild 3400

Hessland bild 5000

HÖSTTINGET I RABBALSHEDE 5 november 1782

Sid 1227

No 11 Sedan thereafter war så långt inpå aftonen forludit, att icke mera för idag af Tingsarbetet medhinnas kunde, gaf domhafwanden TingsRätten wid handen, huruledes wid dess första ankomst hit på Tingsstället förl. gårdag gästgifwaren härstädes Christen Pährsson anmält, att han numera icke säga sig i stånd, att härads höfdingen med dess betjening och the flere, efter förra wanligheten med förplägning förse, sedan dess hustru Märta Andersdr, som warit then enda, thermed härstädes kunnat tilhandagå, nu så nyss före Tinget med döden aflidit, hwadan domhafwanden äfwen sidstförledne middag, på thet nästhärbredewid belägne CapitainsBostället Ledum, hos Arendatoren Askengren måst sig dess ounngägelige bärgning förskaffa. I anseende härtill och som för thet närwarande så mycket mindre? någon utwäg till hjelp härföre på stället kunde finnas, (Aé: Närmast följande text är gyttrigt tillskriven i marginalen) som den andre härstädes warande gästgifwaren Oluf ..sson? redan för flere år tilbakers? pröfwats aldeles oskickelig till tings giästingens hållande och derföre den andre? hwars?för..? hustru då någorlunda kunnat? dermed betiena i stället dertill af TingsRätten?? ..lagd? och thet skulle medföra altför mycket hinder uti Tingsarbetet, om man emillan hwarje måltid skulle från stället gå fram och tillbaka till Ledum hwilket i synnerhet wille blifwa aldeles omöjeligt tå owäder om aftnarne inträffade; Så fant TingsRätten sig föranlåten för denna gången förflytta Tingshåldningen till Ledum, ther förplägning ärhållas kan, hälst thet ock är så ganska nära, härintill belägit, hwilket för the Tingssökande allmänneligen? kundgjordes och att TingsRätten therstädes i mårgon Föremiddag och wanlig? Rättegångs...? sammanträda will. Kommandes sådant genom Bref, att Konungens Respective? Befallningshafwande tilkännagifwas.